

EUROPEES PARLEMENT

1999

2004

Zittingsdocument

DEFINITIEVE VERSIE
A5-0286/2000

12 oktober 2000

*****I**

VERSLAG

over het voorstel voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad
inzake de bestrijding van antipersoneelmijnen
(COM(2000) 111 – C5-0158/2000 – 2000/0062 (COD))

Commissie buitenlandse zaken, mensenrechten, gemeenschappelijke veiligheid
en defensiebeleid

Rapporteur: Emma Bonino

Rapporteur voor advies (*):
Luisa Morgantini, Commissie ontwikkelingssamenwerking

(* Hughes-procedure)

Verklaring van de gebruikte tekens

- * Raadplegingsprocedure
Meerderheid van de uitgebrachte stemmen
- **I Samenwerkingsprocedure (eerste lezing)
Meerderheid van de uitgebrachte stemmen
- **II Samenwerkingsprocedure (tweede lezing)
Meerderheid van de uitgebrachte stemmen voor de goedkeuring van het gemeenschappelijk standpunt
Meerderheid van de leden van het Parlement voor de verwerping of amendering van het gemeenschappelijk standpunt
- *** Instemming
Meerderheid van de leden van het Parlement, behalve in de in de artikelen 105, 107, 161 en 300 van het EG-Verdrag en in artikel 7 van het EU-Verdrag bedoelde gevallen
- ***I Medebeslissingsprocedure (eerste lezing)
Meerderheid van de uitgebrachte stemmen
- ***II Medebeslissingsprocedure (tweede lezing)
Meerderheid van de uitgebrachte stemmen voor de goedkeuring van het gemeenschappelijk standpunt
Meerderheid van de leden van het Parlement voor de verwerping of amendering van het gemeenschappelijk standpunt
- ***III Medebeslissingsprocedure (derde lezing)
Meerderheid van de uitgebrachte stemmen voor de goedkeuring van de gemeenschappelijke ontwerp tekst

(De aangeduide procedure is gebaseerd op de door de Commissie voorgestelde rechtsgrondslag.)

INHOUD

	Blz.
PROCEDUREVERLOOP	4
WETGEVINGSVOORSTEL	5
ONTWERPWETGEVINGSRESOLUTIE	17
TOELICHTING	18
ADVIES VAN DE BEGROTINGSCOMMISSIE	26
ADVIES VAN DE COMMISSIE ONTWIKKELINGSSAMENWERKING (*).....	35

(* Hughes-procedure)

PROCEDUREVERLOOP

Bij schrijven van 16 maart 2000 diende de Commissie, overeenkomstig artikel 251, lid 2 en artikel 179 van het EG-Verdrag, bij het Parlement het voorstel in voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad inzake de bestrijding van antipersoneelmijnen (COM(2000) 111 – 2000/0062 (COD)).

Op 10 april 2000 gaf de Voorzitter van het Parlement kennis van de verwijzing van dit voorstel naar de Commissie buitenlandse zaken, mensenrechten, gemeenschappelijke veiligheid en defensiebeleid als commissie ten principale en naar de Begrotingscommissie en de Commissie ontwikkelingssamenwerking als medeadviserende commissies (C5-0158/2000). Op 14 april 2000 deelde de Voorzitter mede dat laatstgenoemde commissie mee zou werken aan de opstelling van het verslag overeenkomstig de Hughes-procedure.

De Commissie buitenlandse zaken, mensenrechten, gemeenschappelijke veiligheid en defensiebeleid benoemde reeds op haar vergadering van 3 april 2000 Emma Bonino tot rapporteur.

De commissie behandelde het Commissievoorstel en het ontwerpverslag op haar vergaderingen van 12 juli en 10 oktober 2000.

Op laatstgenoemde vergadering hechte zij met 51 stemmen voor bij 1 onthouding haar goedkeuring aan de ontwerpwetgevingsresolutie.

Bij de stemming waren aanwezig: Elmar Brok, voorzitter; Baroness Nicholson of Winterbourne, Catherine Lalumière en William Francis Newton Dunn, ondervoorzitters; Emma Bonino, rapporteur; Sir Robert Atkins (verving The Lord Bethell), Alexandros Baltas, Bastiaan Belder, Andre Brie, Gunilla Carlsson, Maria Carrilho (verving Sami Naïr), Ozan Ceyhun, Daniel Marc Cohn-Bendit, Rosa M. Díez González, Andrew Nicholas Duff (verving Francesco Rutelli), Olivier Dupuis (verving Karel C.C. Dillen), Pere Esteve, Pernille Frahm (verving Pedro Marset Campos), Michael Gahler, Jas Gawronski, Vitalino Gemelli (verving Franco Marini), Alfred Gomolka, Bertel Haarder, Klaus Hänsch, Magdalene Hoff, Efstratios Korakas, Alain Lamassoure, Cecilia Malmström (verving Paavo Väyrynen), Linda McAvan, Emilio Menéndez del Valle, Philippe Morillon, Pasqualina Napoletano, Raimon Obiols i Germa, Arie M. Oostlander, Reino Kalervo Paasilinna (verving Mário Soares), Hans-Gert Poettering, Jacques F. Poos, Mechtild Rothe (verving Jan Marinus Wiersma), Lennart Sacrédeus (verving Jacques Santer), Tokia Saïfi (verving José Pacheco Pereira), Jannis Sakellariou, Jürgen Schröder, Ioannis Souladakis, Francesco Enrico Speroni, Ursula Stenzel, Hannes Swoboda, Freddy Thielemans, Gary Titley, Johan Van Hecke, Geoffrey Van Orden, Matti Wuori en Christos Zacharakis.

De adviezen van de Begrotingscommissie en de Commissie ontwikkelingssamenwerking zijn bij dit verslag gevoegd.

Het verslag werd ingediend op 12 oktober 2000.

De termijn voor de indiening van amendementen wordt bekendgemaakt in de ontwerpagenda voor de vergaderperiode waarin het verslag wordt behandeld.

WETGEVINGSVOORSTEL

Voorstel voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad inzake de bestrijding van antipersoneelmijnen (COM(2000) 111 – C5-0158/2000 – 2000/0062(COD))

Dit voorstel wordt als volgt gewijzigd:

Door de Commissie voorgestelde tekst¹

Amendementen van het Parlement

(Amendement 1)

Regel boven preambule

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Motivering:

Spreekt voor zich.

(Amendement 2)

Overweging 4 bis (nieuw)

(4 bis) Overwegende dat het zwaarste werk in het kader van de volledige afschaffing van antipersoneelmijnen nog moet worden gedaan en dat vastberaden leiderschap van de EU moet worden gehandhaafd tot het doel volkomen is bereikt,

Motivering:

In eerste instantie heeft de EU het voortouw genomen, maar kennelijk is het enthousiasme bekoeld omdat ervan werd uitgegaan dat de sluiting van het Verdrag tot verbod van mijnen (MBT) er op zich toe zou leiden dat het probleem geheel verdween.

(Amendement 3)

Overweging 9

(9) Overwegende dat nieuwe en reeds bestaande acties, ***zowel als onderdeel van dergelijke projecten als in het geval van kaderprogramma's voor onderzoek en ontwikkeling op het gebied van mijnbestrijdingstechnologie, ook in de toekomst uit speciaal daarvoor geldende begrotingslijnen zullen worden gefinancierd, welke wanneer dat te pas komt, krachtens deze verordening zullen worden gesteund,***

(9) Overwegende dat nieuwe en reeds bestaande acties ***uit de specifieke begrotingslijn voor de communautaire mijnbestrijdingsacties zullen worden gefinancierd, met uitsluiting van de kaderprogramma's voor onderzoek en ontwikkeling op het gebied van mijnbestrijdingstechnologie en de mijnopruimingsprogramma's in het kader van de humanitaire hulp, die ook in de***

¹ PB C 248 van 29.8.2000, blz. 115.

aangevuld en gecoördineerd;

toekomst uit speciaal daarvoor geldende begrotingslijnen zullen worden gefinancierd;

Motivering:

Via dit amendement moet de begrotingsstructuur ten behoeve van mijnbestrijdingsacties doorzichtiger en samenhangender worden gemaakt.

(Amendement 4)

Overweging 9 bis (nieuw)

(9 bis) Overwegende dat het, wil de EU in staat zijn daadwerkelijk bij te dragen tot preventieve maatregelen inzake mijnen, voorts noodzakelijk is ervoor te zorgen dat voorraden worden vernietigd; dat deze nieuwe taak een omvangrijke uitbreiding zal vergen van de EU-kredieten voor maatregelen inzake mijnen en dat andere mijnopruimingsactiviteiten hierdoor niet mogen worden ondergraven,

Motivering:

De Europese Unie moet de doelmatigheid van haar maatregelen inzake mijnen opvoeren en, om te voorkomen dat landmijnen hun weg vinden naar nieuwe conflictgebieden, de voordelen in overweging nemen die vernietiging van voorraden landmijnen, met name met het oog op de uitbreiding van de EU, met zich meebrengt

(Amendement 5)

Overweging 9 ter (nieuw)

(9 ter) Overwegende dat de vernietiging van de voorraden die tal van landen nog steeds in stand houden, financieel gezien zeer voordelig zou zijn en de kans zou verminderen dat deze mijnen op de zwarte markt verkocht worden;

Motivering:

Het is veel goedkoper - naar verhouding ongeveer 1 op 100 - de mijnen te vernietigen voordat zij ingegraven zijn dan daarna. Het besef van de voordelen van de vernietiging van de voorraden voor zowel de EU als de landen die mijnvoorraden bezitten, zou een stimulans moeten zijn; hierdoor zou ook voorkomen worden dat de mijnen op de zwarte markt verkocht worden.

(Amendement 6)

Overweging 9 quater (nieuw)

(9 quater) Overwegende dat er meer wetenschappelijk onderzoek moet worden uitgevoerd om technologieën te

**ontwikkelen voor het opsporen van
mijnen en voor nauwkeuriger identificatie
van getroffen gebieden,**

Motivering:

Spreekt voor zich.

(Amendement 7)

Overweging 9 quinquies (nieuw)

**(9 quinquies) Overwegende dat het van
wezenlijke betekenis is dat de EU de
doeltreffendheid van de door haar
gefinancierde mijnopruiingsactiviteiten
kan verifiëren, met gebruikmaking van
adequate technische middelen en, zo nodig,
van militaire technieken;**

Motivering:

De EU moet kunnen verifiëren of haar financiële steun op doeltreffende wijze is aangewend. Om de nodige controles uit te kunnen voeren zal adequate technische bijstand nodig zijn en in sommige gevallen ook gebruikmaking van militaire technieken en/of het advies van militaire deskundigen.

(Amendement 8)

Overweging 12

(12) Aangezien de maatregelen voor de tenuitvoerlegging van de verordening **beheers**maatregelen zijn in de zin van artikel 2 van besluit 1999/468/EG van de Raad van 28 juni 1999 tot vastlegging van de voorwaarden voor de uitoefening van de aan de Commissie van verleende uitvoeringsbevoegdheden, dienen zij te worden goedgekeurd via de **beheers**procedure zoals voorgeschreven in artikel 4 van dat besluit;

(12) Aangezien de maatregelen voor de tenuitvoerlegging van de verordening **advies**maatregelen zijn in de zin van artikel 2 van besluit 1999/468/EG van de Raad van 28 juni 1999 tot vastlegging van de voorwaarden voor de uitoefening van de aan de Commissie van verleende uitvoeringsbevoegdheden, dienen zij te worden goedgekeurd via de **advies**procedure zoals voorgeschreven in artikel 4 van dat besluit,

Motivering:

De Europese Unie moet de doelmatigheid van haar maatregelen ter bestrijding van mijnen opvoeren. Door de instelling van een log beheerscomité zou deze doelstelling worden ondermijnd en op het voorgestelde niveau is een comité in de adviessector eenvoudiger te beheren en het vergemakkelijkt tenuitvoerlegging.

(Amendement 9)

Overweging 14

**(14) Overwegende dat in deze verordening
een financieel referentiebedrag in de zin**

Schrappen

van punt 2 van de Verklaring van het Europees Parlement, de Raad en de Commissie van 6 maart 1995 is opgenomen, zonder dat dit afbreuk doet aan de bevoegdheden van de begrotingsautoriteit zoals omschreven in het Verdrag;

Motivering:

De Commissie zou in elk geval moeten verwijzen naar de interinstitutionele overeenkomst van 6 mei 1999 over de begrotingsdiscipline en de verbetering van de begrotingsprocedure, die in de plaats is gekomen van de Verklaring van 6 maart 1995.

Middelen voor mijnbestrijding vallen onder de niet-verplichte uitgaven, zodat het Parlement het laatste woord heeft in de begrotingsprocedure. Opneming van een financieel referentiebedrag zou niet alleen instemming van de Raad in de medebeslissingsprocedure vereisen, maar ook de manoeuvreerruimte van het Parlement in de begrotingsprocedure beperken. Momenteel kan het Parlement zich er als deel van de begrotingsautoriteit in een wetgevingstekst niet toe verplichten te voorzien in middelen voor meerjarige maatregelen. De huidige stand van zaken ten aanzien van de Financiële Vooruitzichten staat het Parlement niet toe met enige zekerheid een dergelijke verplichting aan te gaan. Het valt te hopen dat de Raad als het andere deel van de begrotingsautoriteit instemt met dit standpunt

(Amendement 10)

Overweging 14 bis (nieuw)

(14 bis) Overwegende dat de Commissie (overeenkomstig artikel 3 van het Financieel Reglement) het financieel memorandum en met name de raming van de jaarlijkse behoefte aan kredieten zal herzien in het licht van de vooruitgang die bij de tenuitvoerlegging van deze verordening wordt geboekt;

Motivering:

Overeenkomstig artikel 3 van het Financieel Reglement wordt een raming van de jaarlijkse behoefte aan vastleggingen en betalingen opgesteld, waarin ook rekening wordt gehouden met een herziene begrotingsstructuur voor mijnbestrijding en een eventuele toename van de kredieten onder de begrotingslijn voor mijnbestrijding B7-661. In de financiële verklaring bij onderhavig verordeningvoorstel is geen raming van de jaarlijkse behoeften opgenomen.

(Amendement 11)

Artikel 2, lid 1, sub d)

(d) op humanitaire noodsituaties reageren, dodelijke ongevallen voorkomen en bij het herstel van mijnslachtoffers helpen;

(d) op humanitaire noodsituaties reageren, dodelijke ongevallen voorkomen en bij het herstel van mijnslachtoffers helpen, ***in uitzonderlijke gevallen eveneens in staten die het Verdrag van Ottawa niet hebben***

getekend;

Motivering:

Om humanitaire redenen moet de Europese Unie soepel genoeg blijven om mensen te helpen in landen die het Verdrag van Ottawa niet hebben getekend; het is echter de bedoeling dat uiteindelijk alle landen het Verdrag tekenen en ratificeren, en de EU moet politieke druk blijven uitoefenen zodat dit doel kan worden verwezenlijkt.

(Amendement 12)

Artikel 2, lid 1, sub e) bis (nieuw)

e bis) ter bevordering van de coördinatie met eindgebruikers van mijnopruimingsapparatuur in de beginfasen van het onderzoek en ter ondersteuning van het gebruik van deze technologieën in de armste landen waar mijnen zijn gelegd;

Motivering:

Om ervoor te zorgen dat de technologie in de armste landen adequaat is, moet de EU niet alleen in de laatste fasen coördineren, maar reeds eerder. De steun voor deze technologieën is voorts nodig om ervoor te zorgen dat zij daadwerkelijk worden gebruikt.

(Amendement 13)

Artikel 2, lid 1, sub f (nieuw)

f) ter stimulering van mijnopruimingsacties die verenigbaar zijn met het milieu ter plaatse en die logisch aansluiten op duurzame ontwikkeling van de regio waar de mijnen zijn gelegd;

Motivering:

Het is van belang dat aan de doelen wordt toegevoegd dat mijnbestrijdingsacties kwalitatief moeten zijn, d.w.z. verenigbaar met en gekoppeld aan plaatselijke ontwikkeling en gevolgen op lange termijn.

(Amendement 14)

Artikel 2, lid 2, sub e)

(e) opruiming (volgens humanitaire normen) en vernietiging van landmijnen;

(e) opruiming (volgens humanitaire normen) en vernietiging van landmijnen **en voorraden;**

Motivering:

Om te waarborgen dat de Europese Unie op doelmatige wijze kan bijdragen tot preventieve maatregelen tegen mijnen, hetgeen in tal van getroffen landen een prioriteit is, moet uitdrukkelijk worden verwezen naar de vernietiging van voorraden.

(Amendement 15)
Artikel 2, lid 2, sub f)

(f) bijstand aan slachtoffers en revalidatie;

(f) bijstand aan slachtoffers *ter verzorging* en revalidatie *en sociaal-economische herintegratie van slachtoffers van mijnen;*

Motivering:

Overeenkomstig artikel 6 van het Verdrag tot verbod van mijnen.

(Amendement 16)
Artikel 2, lid 4

4. Om voor samenhang, complementariteit en een onderling versterkende wisselwerking *met regionale samenwerkingsprogramma's* te zorgen *en tegen de achtergrond van humanitaire hulp-*, herstel-, wederopbouw- en ontwikkelingsprojecten *beschouwd*, zullen mijnbestrijdingsacties *die in het kader van welk van deze programma's of projecten dan ook worden gefinancierd ook in de toekomst* worden gefinancierd *met de* begrotingslijn *waaruit de middelen voor de hoofddactie afkomstig zijn. Waar nodig zullen deze activiteiten worden aangevuld of gesteund met krachtens deze verordening gefinancierde mijnbestrijdingsacties.*

4. Om voor *meer* samenhang, complementariteit en een onderling versterkende wisselwerking te zorgen *tussen de desbetreffende delen van* herstel-, wederopbouw- en ontwikkelingsprojecten zullen mijnbestrijdingsacties, *met uitzondering van acties met betrekking tot onderzoek en ontwikkeling en acties die worden uitgevoerd door ECHO* worden gefinancierd *uit de specifieke* begrotingslijn *ten behoeve van communautaire mijnbestrijdingsacties. Meerjarige financiering van mijnbestrijdingsacties wordt gesteund om planning en coördinatie mogelijk te maken.*

Motivering:

Via dit amendement moet de begrotingsstructuur ten behoeve van mijnbestrijdingsacties doorzichtiger en samenhangender worden gemaakt.

(Amendement 17)
Artikel 2, lid 5 (nieuw)

5. De Commissie zet een dienst op die over het nodige personeel en de nodige kredieten beschikt en wiens taak het is te zorgen voor de planning en tenuitvoerlegging van alle communautaire mijnbestrijdingsacties, met uitzondering van acties met betrekking tot onderzoek en ontwikkeling en acties die worden uitgevoerd door ECHO. Om de samenhang van al deze elementen te waarborgen zet deze Centrale Dienst Mijnbestrijdingsacties het algemene beleidskader op.

Motivering:

De noodzaak van een dergelijke, naar behoren uitgeruste, dienst vloeit voort uit het voorgaande amendement tot concentratie van mijnbestrijdingsacties.

(Amendement 18)

Artikel 3

De krachtens deze verordening gefinancierde acties komen **hoofdzakelijk** ten goede aan **landen die** het Verdrag van Ottawa **hebben ondertekend. Er mag echter een uitzondering worden gemaakt voor humanitaire noodsituaties of bijstand aan mijnslachtoffers en voor rechtstreekse hulpverlening aan kwetsbare groepen van de civiele samenleving, zoals vluchtelingen en ontheemden, of daar** waar het nationale overheidsapparaat niet functioneert.

De krachtens deze verordening gefinancierde acties komen ten goede aan **burgergemeenschappen die het meest te lijden hebben van landmijnen en niet ontplofte explosieven. De Commissie neemt alle mogelijke maatregelen om landen aan te moedigen toe te treden tot het Verdrag van Ottawa, maar dit mag niet van invloed zijn op besluiten tot financiering van mijnbestrijdingsacties van niet-gouvernementele organisaties, indien de noodzaak hiervan is vastgesteld door plaatselijke gemeenschappen, met inbegrip van landen** waar het nationale overheidsapparaat niet functioneert.

Motivering:

De behoeften van gemeenschappen waar mijnen zijn gelegd staan voorop en het standpunt dat regeringen innemen ten aanzien van het Verdrag van Ottawa mag niet verhinderen dat deze behoeften worden gefinancierd; zo nodig wordt erop toegezien dat de kredieten ten goede komen aan NGO's en niet aan regeringen. Waar mogelijk moet echter politieke druk worden uitgeoefend om staten aan te moedigen tot het Verdrag toe te treden.

(Amendement 19)

Artikel 4, lid 2

2. De deelname aan aanbestedingen en de gunning van contracten staat op gelijke voorwaarden open voor natuurlijke en rechtspersonen uit de lidstaten en uit het ontvangende land. In naar behoren gemotiveerde uitzonderingsgevallen mag deze mogelijkheid tot deelname ook tot derde landen worden uitgebreid.

Schrappen

Motivering:

Overeenkomsten moeten worden toegekend op basis van kwaliteit en kosten, ongeacht het land waar het bedrijf of de organisatie vandaan komen.

(Amendement 20)
Artikel 4, lid 3 (nieuw)

3. Bedrijven en andere organisaties die inschrijven op overeenkomsten moeten aantonen dat hun bedrijfsbeleid werknemers niet onnodig blootstelt aan gevaren en dat dit beleid onderbouwd is met een behoorlijke verzekering van werknemers tegen ongevallen en aansprakelijkheid.

Motivering:

Te vaak zijn werknemers van bedrijven die niet voldoende prioriteit verlenen aan veiligheid en welzijn van hun werknemers slachtoffer van landmijnen.

(Amendement 21)
Artikel 4 bis (nieuw)

4 bis. Het financieel kader voor de tenuitvoerlegging van deze verordening wordt voor de periode 2000-2006 bij dezen bepaald op 200 miljoen euro.

Motivering:

Hoewel de Commissie in de veertiende overweging van de verordening verwijst naar opnemings van een financieel referentiebedrag, laat zij de opnemings van dit bedrag in het corpus van de tekst achterwege. Uw rapporteur stelt voor via dit amendement een referentiebedrag op te nemen dat coherent is met de huidige financiële vooruitzichten. De mijnbestrijdingsacties hebben wegens hun specifieke karakter en de vaak meerjarige duur ervan een duidelijk financieel referentiekader nodig.

(Amendement 22)
Artikel 6, lid 1

1. De Commissie wordt in haar taak bijgestaan door een comité (**het "APM-comité"**), dat uit **vertegenwoordigers van de lidstaten** bestaat en door de vertegenwoordiger van de Commissie wordt voorgezeten.

1. De Commissie wordt in haar taak bijgestaan door een **geëigend** comité, dat uit **één vertegenwoordiger per lidstaat** bestaat en door de vertegenwoordiger van de Commissie wordt voorgezeten.

Motivering:

Dit amendement is bedoeld om te voorzien in een strikt begrotingsbeleid voor administratieve uitgaven.

(Amendement 23)
Artikel 6, leden 2 en 3

2. Daar waar naar dit lid wordt verwezen, is de **beheersprocedure** zoals neergelegd in artikel 4 van besluit 1999/468/EG van

2. Daar waar naar dit lid wordt verwezen, is de **raadplegingsprocedure** zoals neergelegd in artikel 3 van Besluit

toepassing, *overeenkomstig artikel 7, lid 3, en artikel 8 van dat besluit.*

3. De in artikel 4, lid 3 van besluit 1999/468/EG bedoelde termijn is niet langer dan drie maanden.

1999/468/EG van toepassing.

3. Overeenkomstig artikel 7, lid 3 van het besluit wordt het Europees Parlement door de Commissie regelmatig in kennis gesteld van de activiteiten van het comité.

Motivering:

De Europese Unie moet de doelmatigheid van haar maatregelen inzake mijnen opvoeren. Door de instelling van een moeizame beheersprocedure zou deze doelstelling worden ondergraven. Dit amendement geeft een traditioneel standpunt van het Parlement weer. Het is niet nodig naar artikel 8 van Besluit 1999/468/EG te verwijzen. De Commissie moet over de nodige vrijheid beschikken om zich te kwijten van haar verantwoordelijkheid voor de uitvoering van de begroting zoals bepaald in het Verdrag. Het Parlement is dan ook niet voornemens zich in deze uitvoering te mengen en verwacht dat de Raad de uitsluitende verantwoordelijkheid van de Commissie voor de uitvoering evenmin via comitologieregelingen zal proberen te ondermijnen.

(Amendement 24)
Artikel 7, lid 3

3. De Commissie bevordert de coördinatie en de samenwerking met andere internationale contribuanten en in het bijzonder met die, welke deel uitmaken van het Verenigde-Naties-stelsel.

3. De Commissie bevordert de coördinatie en de samenwerking met andere internationale contribuanten en in het bijzonder met die, welke deel uitmaken van het Verenigde-Naties-stelsel, **en met NGO's.**

Motivering:

NGO's spelen een belangrijke rol op het gebied van mijnbestrijdingsacties en bij het organiseren van het maatschappelijk middenveld dat een stevige basis moet zijn voor mijnbestrijdingsacties. Coördinatie door de EU en andere internationale organisaties met NGO's zou nuttig zijn.

(Amendement 25)
Artikel 8, leden 2, 3 en 4

2. Financieringsbesluiten **ter waarde van meer dan 3 miljoen euro worden genomen krachtens de procedure in artikel 6, lid 2, met uitzondering van spoedhulpacties zoals beschreven in artikel 9.**

3. De Commissie licht het in artikel 6 bedoelde comité beknopt in over alle financieringsbesluiten ter waarde van minder dan 1 miljoen euro. Die informatie wordt beschikbaar gesteld niet later dan twee maanden na de goedkeuring van het financieringsbesluit.

4. De Commissie mag besluiten nemen tot wijziging van financieringsbesluiten die

2. **Afzonderlijke** financieringsbesluiten worden onder geen beding door de Commissie voorgelegd aan de commissies waarnaar in artikel 6 wordt verwezen.

Schrappen

Schrappen

zijn goedgekeurd overeenkomstig de in artikel 6, lid 2 vastgelegde procedure, wanneer deze geen aanzienlijke wijzigingen of extra vastleggingen van meer dan 20 % van het oorspronkelijk vastgelegde bedrag inhouden.

Motivering:

De Commissie moet de begroting op eigen verantwoordelijkheid uitvoeren, overeenkomstig artikel 274 van het Verdrag. Comitologieregelingen mogen de uitsluitende verantwoordelijkheid van de Commissie voor de uitvoering niet ondermijnen.

(Amendement 26)

Artikel 9, de leden 1 en 3

1. De Commissie besluit tot een spoedhulpactie ***voor een bedrag van niet meer dan 5 miljoen euro.***

3. ***Wanneer de maatregelen aan deze voorwaarden voldoen en daarmee een bedrag van meer dan 3 miljoen euro gemoeid is,*** stelt de Commissie, na haar besluit te hebben aangenomen

a) de lidstaten daarvan binnen twee werkdagen schriftelijk in kennis,

b) legt zij rekenschap af van haar besluit op de eerstvolgende vergadering van het APM-comité, ***waarbij zij het bijzonder aangeeft waarom zij haar toevlucht heeft genomen tot de spoedhulpprocedure.***

1. De Commissie ***kan besluiten*** tot een spoedhulpactie ***wanneer zij zulks nodig acht.***

3. De Commissie stelt, na haar besluit te hebben aangenomen

a) de lidstaten daarvan binnen twee werkdagen schriftelijk in kennis,

b) zij legt rekenschap af van haar besluit op de eerstvolgende vergadering van het APM-comité.

Motivering:

Dit amendement geeft de Commissie de nodige vrijheid om zich van haar verantwoordelijkheid voor de uitvoering van de begroting te kwijten.

(Amendement 27)

Artikel 10, lid 1

1. De projecten krijgen een orde van voorrang, worden op ***hun relevantie*** en rendement getoetst en naar behoren in het ruimere kader van de ontwikkeling of de wederopbouw van het betrokken land of de betrokken regio opgenomen.

1. De projecten krijgen een orde van voorrang, worden op ***positieve effecten*** en rendement getoetst en naar behoren in het ruimere kader van de ontwikkeling of de wederopbouw van het betrokken land of de betrokken regio opgenomen.

Motivering:

“Relevantie” is onduidelijk omdat dit zou kunnen betekenen dat projecten voorrang krijgen louter en alleen wegens de hoeveelheid geld of technologie die ermee gemoeid is. “Positieve effecten” kan eventueel een vervangende term zijn: een wezenlijk aspect zijn namelijk de gevolgen van het project, rekening houdend met de werkelijkheid ter plaatse en de doelen van

ontwikkeling op lange termijn en duurzaamheid.

(Amendement 28)

Artikel 10, lid 2

2. Waar enigszins mogelijk dient het project duidelijk in een nationaal landmijnbestrijdingsprogramma te worden opgenomen, dat door de begunstigde regering of door een nationale instelling die daartoe de opdracht heeft gekregen, wordt gecoördineerd. Daarmee dient te worden beoogd dat het project te gelegener tijd door de begunstigde regering zelf wordt overgenomen, ter vergroting van de plaatselijke capaciteit en de duurzaamheid van het project.

2. Waar enigszins mogelijk dient het project duidelijk in een nationaal landmijnbestrijdingsprogramma te worden opgenomen, dat door de begunstigde regering, **of door de plaatselijke gemeenschap in samenwerking met NGO's** of door een nationale instelling die daartoe de opdracht heeft gekregen, wordt gecoördineerd. Daarmee dient te worden beoogd dat het project te gelegener tijd door de begunstigde regering zelf, **door de plaatselijke gemeenschap of NGO's** wordt overgenomen, ter vergroting van de plaatselijke capaciteit en de duurzaamheid van het project.

Motivering:

De term "plaatselijke gemeenschap" kan maatregelen omvatten van gedecentraliseerde machten, zeer belangrijk wanneer de "begunstigde regering" geen betrouwbare partner is.

(Amendement 29)

Artikel 12

Om de meerjarige coördinatie en programmering van de mijnbestrijding te vergemakkelijken, wordt er (eens per jaar) een APM-strategie-document ter bespreking aan het APM-comité voorgelegd. In dat document dienen onderwerpen te worden behandeld als een meerjarig, indicatief programma en dient te worden verwezen naar de bestaande mijnbestrijdingsprogramma's op landelijk en regionaal niveau, naar de bijdragen van andere donors - waaronder ook lidstaten - en naar de uit andere begrotingslijnen gefinancierde mijnbestrijdingsacties van de Gemeenschap.

Om de meerjarige coördinatie en programmering van de mijnbestrijding te vergemakkelijken, wordt er (eens per jaar) een APM-strategie-document ter bespreking aan het APM-comité voorgelegd; **de richtsnoeren en prioriteiten zijn voor de comités bindend.** In dat document dienen onderwerpen te worden behandeld als een meerjarig, indicatief programma en dient te worden verwezen naar de bestaande mijnbestrijdingsprogramma's op landelijk en regionaal niveau, naar de bijdragen van andere donors – waaronder ook lidstaten - en naar de uit andere begrotingslijnen gefinancierde mijnbestrijdingsacties van de Gemeenschap.

Motivering:

Om te waarborgen dat de pogingen meer logische samenhang aan te brengen vrucht afwerpen, moeten de richtsnoeren en prioriteiten in het besluitvormingsproces van de EU ten aanzien van afzonderlijke projecten doorslaggevend zijn.

(Amendement 30)
Artikel 13, lid 2

2. De Commissie licht het Europees Parlement en de Raad regelmatig over de vorderingen van haar mijnbestrijdingsacties in. Uiterlijk per 30 april van elk jaar legt zij het Europees Parlement en de Raad een verslag voor met een beknopt overzicht van de mijnbestrijdingsacties van de Gemeenschap in het voorgaande jaar. Ook evalueert zij de tenuitvoerlegging van deze verordening.

2. De Commissie licht het Europees Parlement en de Raad regelmatig over de vorderingen van haar mijnbestrijdingsacties in. Uiterlijk per 30 april van elk jaar legt zij het Europees Parlement en de Raad een **gedetailleerd en openbaar** verslag voor met een beknopt overzicht van de mijnbestrijdingsacties van de Gemeenschap in het voorgaande jaar. Ook evalueert zij de tenuitvoerlegging van deze verordening. ***In dit verslag wordt gespecificeerd welke maatregelen ten uitvoer zijn gelegd en welke bedragen afkomstig waren uit de verschillende begrotingslijnen.***

Motivering:

Aangezien openbare informatie over maatregelen van de EU ten aanzien van mijnen zeldzaam en onsamenhangend is geweest, moet het Europees Parlement aandringen op een gedetailleerd verslag dat algemeen toegankelijk is.

ONTWERPWETGEVINGSRESOLUTIE

Wetgevingsresolutie van het Europees Parlement over het voorstel voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad inzake de bestrijding van antipersoneelmijnen (COM(2000) 111 – C5-0158/2000 – 2000/0062(COD))

(Medebeslissingsprocedure: eerste lezing)

Het Europees Parlement,

- gezien het voorstel van de Commissie aan het Europees Parlement en de Raad (COM(2000) 111¹),
 - gelet op artikel 251, lid 2 en artikel 179 van het EG-Verdrag, op grond waarvan het voorstel door de Commissie bij het Parlement is ingediend (C5-0158/2000),
 - gelet op artikel 67 van zijn Reglement,
 - gezien het verslag van de Commissie buitenlandse zaken, mensenrechten, gemeenschappelijke veiligheid en defensiebeleid en de adviezen van de Begrotingscommissie en de Commissie ontwikkelingssamenwerking (A5-0286/2000),
1. hecht zijn goedkeuring aan het aldus gewijzigde Commissievoorstel;
 2. verzoekt om hernieuwde voorlegging indien de Commissie voornemens is ingrijpende wijzigingen in dit voorstel aan te brengen of dit door een nieuwe tekst te vervangen;
 3. verzoekt zijn Voorzitter het standpunt van het Parlement te doen toekomen aan de Raad en de Commissie.

¹ PB C 248 van 29.8.2000, blz. 115.

TOELICHTING

I. Inleiding

De antipersoneelmijnen (APM) veroorzaken elk jaar een indrukwekkend aantal slachtoffers in vele delen van de wereld, en vooral in de armste regio's. De afgelopen veertig jaar is nl. bij talrijke conflicten een groot aantal mijnen gebruikt. Het merendeel van deze mijnen is op ongeordende wijze zonder een traditionele tactische aanpak aangebracht, vaak alleen met het doel de plaatselijke bevolking angst aan te jagen. Bijgevolg kunnen deze mijnen overal aangetroffen worden, op het platteland, in steden, langs de rivieren, zonder dat er betrouwbare kaarten zijn van de mijnenvelden.

Niemand weet precies hoeveel antipersoneelmijnen er aanwezig zijn in de gebieden waar conflicten of burgeroorlogen hebben gewoed, niemand weet precies hoeveel personen er dagelijks door deze mijnen getroffen worden, niemand kan met zekerheid zeggen welke omvang de met mijnen bezaaide gebieden hebben. De meest betrouwbare schattingen, die gemaakt zijn op grond van een uit 1998 daterend onderzoek van het Ministerie van Buitenlandse Zaken van de VS, spreken van een aantal van rond de 70 miljoen antipersoneelmijnen. Volgens andere schattingen van niet-gouvernementele organisaties bedraagt het totale aantal ongeveer 100 miljoen.

Tol aan mensenlevens en economische kosten. De aanwending van antipersoneelmijnen eist niet alleen voortdurend mensenlevens (rechtstreeks effect), maar vormt ook een ernstige belemmering voor het economisch en sociaal herstel van de landen die door conflicten en/of burgeroorlogen zijn getroffen (indirect effect); alleen al het vermoeden van de aanwezigheid van antipersoneelmijnen belemmert vaak de sociaal-economische ontwikkeling van grote gebieden. Volgens de deskundigen is niet zozeer het totale aantal landmijnen van belang, maar de potentiële omvang van de getroffen gebieden. Meer dan zestig landen worden momenteel met dit probleem geconfronteerd, waarvan twintig in zeer ernstige mate. Het reële effect op de bevolking wordt dus bepaald door het aantal personen die door de aanwezigheid van antipersoneelmijnen bedreigd worden en door de reële of vermeende omvang van de mijnenvelden.

In de gebieden waar conflicten hebben gewoed, kunnen niet alleen antipersoneelmijnen en antitankmijnen worden aangetroffen, maar ook vele andere soorten niet-geëxplodeerde oorlogsmunitie (projectielen, raketten, granaten). Het is dus niet voldoende om de aanpak alleen op mijnen te richten, want niet-geëxplodeerde munitie vormt een even ernstig probleem. Er wordt geraamd dat minstens 10% van de bij een conflict gebruikte springstoffen niet explodeert en vervolgens dus als een mijn behandeld moet worden, hetgeen de mijnopruijing nog verder bemoeilijkt.

De mijnen vormen dus één van de grootste obstakels voor de wederopbouw en het economische en sociale herstel van de landen die al het mogelijke doen om tot de normaliteit terug te keren na door conflicten te zijn geteisterd. Na afloop van een conflict is mijnopruijing een onmiddellijke prioriteit om verdere ongelukken te voorkomen en de terugkeer naar een normale situatie te bespoedigen. De acties die in het kader van de mijnbestrijding gevoerd worden, bieden niet alleen het hoofd aan de materiële gevolgen van de reële aanwezigheid van mijnen, maar hebben ook positieve synergische effecten, omdat het sociaal-economische klimaat van de betrokken gemeenschappen een nieuwe impuls krijgt, de sociale en economische activiteiten hervat kunnen worden en de vluchtelingen terug kunnen

keren naar hun woonplaats.

Het mijnenprobleem bestaat ook op het Europese continent, vooral in de Balkan. Het probleem is echter universeel en de met de mijnopruijing en de "bodemsanering" verbonden kosten zijn zo hoog dat individuele staten of regionale organisaties deze niet alleen kunnen dragen.

Het Verdrag van Ottawa

Op 1 maart 1999 is het "Verdrag inzake het verbod van het gebruik, de aanleg van voorraden, de productie en de overdracht van antipersoneelmijnen en inzake de vernietiging van deze wapens" (**Verdrag van Ottawa**) in werking getreden, ook bekend als het **Mine Ban Treaty, MBT**, de kroon op jarenlange intense politieke activiteit om de internationale gemeenschap ertoe te brengen gezamenlijk op te treden om een eind te maken aan de tragedie van de antipersoneelmijnen. Het zal in ieder geval jaren tijd vergen voordat dit verbod enig effect sorteert; de toepassing van het verdrag levert aanzienlijke problemen op en vele van de belangrijkste staten moeten het nog onderschrijven. Per 11 september 2000 was het verdrag door 139 staten ondertekend, waarvan 107 het reeds geratificeerd hebben. Het verdrag is door 14 lidstaten van de EU ondertekend en door 13 lidstaten geratificeerd. Finland heeft het nog niet ondertekend, en Griekenland nog niet geratificeerd.

Verplichtingen uit hoofde van het Verdrag van Ottawa:

- vernietiging van alle voorraden antipersoneelmijnen binnen 4 jaar;
- identificatie, markering en afzetting van bemijnde gebieden, zo spoedig mogelijk;
- vernietiging van alle antipersoneelmijnen in bemijnde gebieden binnen 10 jaar;
- het uitbrengen van verslag aan de secretaris-generaal van de VN, binnen 6 maanden, over de stand van zaken in verband met antipersoneelmijnen in elk betrokken land, het verzamelen van informatie ten behoeve van de VN-databank en samenwerking met het oog op controle van de conformiteit;
- het nemen van de nodige wettelijke, bestuursrechtelijke en andere maatregelen om krachtens dit Verdrag verboden activiteiten te voorkomen.

Bij deze gelegenheid hebben de regeringen en instellingen overal ter wereld zich bereid verklaard tot een enorme financiële inzet voor de mijnbestrijding, ter waarde van ten minste 350 miljoen euro in de komende paar jaar.

Tijdens de op 3 mei 1999 te Maputo gehouden eerste vergadering van de staten die partij zijn bij het Verdrag van Ottawa, werd voorrang gegeven aan grotere internationale samenwerking, vooral voor het verkrijgen van een totaalbeeld van de prioriteiten die in overeenstemming zijn met de verplichtingen en tijdschema's, zoals vermeld in het verdrag. Een grotere verbreiding van informatie over toekomstige plannen en vroegere en huidige ervaringen moet ertoe leiden dat de beleidsmaatregelen en strategieën op dit gebied meer effect sorteren en dat dubbel werk en verspilling van middelen worden voorkomen. Ook moet worden nagegaan of de diverse organisaties in staat zijn hun respectieve taken op zich te nemen.

De **verantwoordelijkheid voor de mijnopruijing** zou in de eerste plaats aan de regering van het getroffen land moeten worden toegewezen en met deze factor zou van begin af aan rekening moeten worden gehouden bij de organisatie van de steunmaatregelen van de internationale gemeenschap. Het is echter onwaarschijnlijk dat er in naoorlogse situaties regeringsstructuren bestaan die in staat zijn om het herstel en de wederopbouw te organiseren en te leiden en die over voldoende middelen voor mijnopruijing beschikken. Derhalve is de

oprichting van nationale beleidsinstanties en van plaatselijke, operationele mijnopruimingsdiensten - vrij van partij-invloeden en andere geheime belangen - een essentiële voorwaarde voor de uitvoering van mijnbestrijdingsprogramma's in alle betrokken landen. Een meer coherente en gecoördineerde aanpak door de internationale gemeenschap in elk van de geteisterde landen zou echter wenselijk zijn met het oog op kostenbesparing en efficiëntie.

De VN spelen een leidende rol bij de organisatie van de mijnbestrijdingsacties in talrijke landen en bij de coördinatie van de internationale maatregelen. De Verenigde Staten, Canada, Noorwegen en Japan zijn de grootste financiers van de mijnopruimingswerkzaamheden en van de daarmee samenhangende acties, waaronder hulp voor de slachtoffers van de mijnen.

Rol van de Europese Unie. In de periode 1992-1998 heeft de EU meer dan 180 miljoen euro bestemd voor mijnbestrijdingsacties in de gehele wereld (steun voor mijnopruimingsprogramma's, hulp aan de slachtoffers, onderzoek en technologische ontwikkeling). In dezelfde periode hebben de lidstaten van de Europese Unie bovendien soortgelijke bilaterale acties gevoerd. De leidersrol van de Europese Unie bij de mijnbestrijding wordt thans door de gehele internationale gemeenschap erkend. De EU steunt acties in alle meest getroffen landen, waaronder Afghanistan, Angola, Bosnië-Herzegovina, Cambodja, Kroatië, het noorden van Irak, Kosovo, Laos, Mozambique, Nicaragua, Somalië en Zimbabwe, waar de EU vaak de voornaamste financier is van de mijnbestrijdingsacties. De lidstaten van de EU hebben bovendien het absolute verbod ingesteld op het uitvoeren van alle soorten antipersoneelmijnen naar om het even welk land, en hebben maatregelen getroffen voor het verbod op de productie ervan.

Europees Parlement. Sinds 1995 heeft het Europees Parlement zich voor het antipersoneelmijnprobleem ingezet en het heeft resoluut voor een algeheel verbod gepleit. Op initiatief van het Parlement werd er in de EG-begroting voor 1996 een specifieke begrotingslijn opgenomen voor de mijnopruiming. In de resolutie over antipersoneelmijnen van 29 juni 1995 werd een beroep gedaan op de Raad en de Commissie om meer te doen ter voorkoming van de verspreiding van mijnen en om meer middelen voor herstelprogramma's uit te trekken en de APM-bestrijding in de geteisterde gebieden uit te breiden. In de op 26 september 1996 goedgekeurde APM-resolutie van de Paritaire Vergadering ACS-EU werden de ACS-landen en de lidstaten van de Europese Unie ertoe opgeroepen om zich energiek in te zetten voor mijnopruimingsacties, meer onderzoek naar mijnopruimingstechnieken te laten verrichten en te zorgen voor aanzienlijke vooruitgang met betrekking tot een algeheel verbod op antipersoneelmijnen. Meer recentelijk werd in de resolutie van het Europees Parlement over antipersoneelmijnen van 18 december 1997 niet alleen een oproep gedaan om tot dit verdrag toe te treden en het spoedig te bekrachtigen, maar ook om de mijnopruimingsactiviteiten en de revalidatie van slachtoffers efficiënter te coördineren op internationaal niveau.

Raad van Ministers. De Raad heft zich voor dit probleem ingezet door middel van het gezamenlijk optreden van 1996 inzake de totale eliminatie van de landmijnen en door middel van het gezamenlijk optreden van 28 november 1997, waarbij het moratorium tot alle overdrachten van landmijnen werd uitgebreid. De afgelopen vijf jaar is een bedrag van 22 miljoen euro (GBVB-middelen) bestemd voor de mijnbestrijding.

EG-Commissie. Binnen de Commissie zijn de verantwoordelijkheden in verband met de mijnbestrijding over diverse afdelingen of Directoraten-Generaal (DG's) verdeeld. De

verantwoordelijkheid voor de algehele beleidscoördinatie berust bij het DG voor Buitenlandse Betrekkingen. Het Ontwikkelings-DG zet zich hiervoor in via ontwikkelingssamenwerkings- en andere programma's; voor het Bureau voor Humanitaire Hulp vormt de mijnbestrijding één van de voornaamste taken in het kader van de humanitaire hulp. Deze afdelingen putten de middelen uit een aantal specifieke begrotingslijnen van de Gemeenschap, waaronder die voor wederopbouw (bijvoorbeeld in Bosnië); vluchtelingen hulp (bijvoorbeeld in Afghanistan); herstel (bijvoorbeeld in Angola, Cambodja); humanitaire hulp en medefinanciering van NGO's; maar ook uit de specifieke begrotingslijn voor antipersoneelmijnen (thans B7-661), die in 1996 werd ingesteld.

Bovendien krijgen de ACS-landen middelen uit het Europees Ontwikkelingsfonds (EOF). Het **Gemeenschappelijk Centrum voor Onderzoek** (GCO) te Ispra heeft een specifieke technologische deskundigheid ontwikkeld op het gebied van het in kaart brengen van mijnevelden en het opsporen en identificeren van mijnen. Dit centrum verleent technologisch advies en technische bijstand ten behoeve van andere afdelingen van de Commissie, lopende onderzoekprojecten, lidstaten, derde landen en andere organisaties. In het vijfde kaderprogramma, dat in 1999 op gang werd gebracht, werden twee begrotingslijnen opgenomen voor O&O-steun, één voor het IST-programma, dat door DG INFOR wordt beheerd en waaraan de industrie en wetenschappers deelnemen, en één voor het GCO, dat directe O&O-steun verleent. Tijdens de periode 1995-98 werd binnen de Commissie een "Groep voor de Coördinatie van de Mijnopruiming" opgericht teneinde de diverse maatregelen te coördineren.

Tabel 1

Steun van de Europese Gemeenschap voor mijnbestrijding¹ overal ter wereld in de periode 1992-1998² (in ecu)

Afghanistan	39 010 000
Angola	21 866 818
Bosnië	15 874 733
Cambodja	28 167 631
Kroatië	2 800 000
Ethiopië	178 760
Laos	3 900 000
Mozambique	15 308 906
Nicaragua	250 000
Noord Irak	12 350 000
Somalië	3 550 000

¹ Naast mijnopruiming (dat wil zeggen mijnopruiming volgens humanitaire normen) omvat "mijnbestrijding" ook bewustmaking van het mijnengevaar, financiële bijstand, informatiebeheer, slachtofferhulp en revalidatie, kartering en markering van verdachte gebieden, opsporing van landmijnen, opleiding van gespecialiseerd personeel en vernietiging van landmijnen.

² Deze cijfers zijn slechts bij benadering opgegeven en betreffen alle door de Europese Gemeenschap gefinancierde acties, ook die welke op grond van besluiten krachtens het gemeenschappelijk buitenlands en veiligheidsbeleid werden ondernomen. Zij omvatten echter niet de bilaterale acties van afzonderlijke lidstaten van de EU.

Tadzjikistan	200 000
Zimbabwe	10 000 000
Steun voor de SADC	2 070 000
Steun voor het ICRK (hulp aan mijnslachtoffers)	9 430 000
O+O Mijnopruimingstechn.	17 700 000 ¹
Totaal²	182 656 848

II. Overzicht van de voorgestelde verordening inzake de bestrijding van antipersoneelmijnen

Op 14 maart 2000 heeft de Commissie haar voorstel voor bovengenoemde verordening gepubliceerd, vergezeld van een mededeling waarin wordt nagegaan hoe de Europese Unie haar bijdrage aan de bestrijding van antipersoneelmijnen kan vergroten. De rapporteur zal in een volgende resolutie reageren op de mededeling. In onderhavig verslag wordt uitsluitend het wetgevingsvoorstel behandeld, dat is gebaseerd op artikel 179 van het Verdrag en daarom onder de medebeslissingsprocedure ressorteert.

Gezien het voortdurende probleem van de landmijnen en de verplichtingen van het Verdrag van Ottawa hebben de Raad en het Europees Parlement erop gewezen dat er extra inspanningen nodig zijn om het landmijnprobleem aan te pakken, en zij hebben gepleit voor een betere beleidsplanning en coördinatie tussen de Commissie, de lidstaten en de internationale gemeenschap.

De nieuwe verordening is voorgesteld omdat het gewenst is een strategie uit te stippelen voor een betere coördinatie, samenhang, doorzichtigheid, zichtbaarheid en verantwoordelijkheid van de mijnbestrijdingsacties.

De diverse begrotingslijnen die momenteel worden aangewend voor de financiering van de mijnbestrijding hebben uiteenlopende rechtsgrondslagen³. Mijnbestrijding is een wezenlijk onderdeel van tal van humanitaire hulp-, herstel- en wederopbouwprojecten, en de programma's waarop deze projecten gebaseerd zijn, hebben hun eigen specifieke rechtsgrondslagen. De mijnbestrijding uit hoofde van het Verdrag van Ottawa vereist echter een specifieke verordening om een betere coördinatie en doorzichtigheid te bevorderen met behulp van meer financiële middelen. Vandaar het voorstel voor een verordening, dat thans behandeld wordt.

In de voorgestelde verordening worden de draagwijdte en de doelstellingen van de mijnbestrijding van de EG in de gehele wereld uiteengezet.

¹ Dit bedrag omvat 15 mecu krachtens het 4de kaderprogramma, 1,7 mln ecu voor andere ondersteuningsprojecten en 1 mln ecu voor uitvoerbaarheidsstudies in verband met een multisensor-mijnopsporingsstelsel.

² Bron: EG-Commissie; deze cijfers omvatten niet de GBVB-acties en evenmin de bilaterale bijdragen van de lidstaten.

³ Verordening nr. 1257/96 van 20.6.1996 - PB L 163, 2.7.1996; verordening nr. 2258/96 van 22.11.1996, verordening nr. 1628/96 van 25.7.1996, verordening 443/97 van 3.3.1997 - PB L 260, 12.10.1996

De uit hoofde van deze verordening te financieren acties dekken alle activiteiten in verband met mijnen, variërend van de bewustmaking van de gevaren van mijnen en de opleiding van gespecialiseerd personeel tot het karteren en markeren van verdachte gebieden, het identificeren van landmijnen, de vernietiging van landmijnen, alsmede de hulp aan slachtoffers en revalidatie.

Ook zijn voorzieningen getroffen voor informatiebeheer, d.w.z. het op gestandaardiseerde wijze verwerken van een grote hoeveelheid informatie die beschikbaar komt door plaatselijke operaties in de gehele wereld, alsook "andere activiteiten" die bijdragen tot de vermindering van het effect van antipersoneelmijnen.

In de verordening wordt duidelijk gemaakt dat er binnen deze reeks activiteiten voorrang moet worden gegeven aan "acties om in te gaan op onmiddellijke, niet te voorziene behoeften als gevolg van het uitbreken van gevechten, de migratie van grote groepen mensen naar gebieden vol mijnen, of soortgelijke situaties zoals dringende bijstand voor de tenuitvoerlegging van vredesovereenkomsten." (artikel 2, lid 3). De Commissie kan tot een spoedhulpactie besluiten voor een bedrag van niet meer dan 5 miljoen euro. Ook zal er prioriteit worden gegeven aan acties in landen met de ernstigste mijnproblemen waar een inzet op lange termijn is vereist, die niet door humanitaire noodhulp of wederopbouw hulp kan worden verschaft.

De krachtens deze verordening gefinancierde acties komen hoofdzakelijk ten goede aan landen die de Mine Ban Treaty (Verdrag van Ottawa) hebben ondertekend. Er mag echter een uitzondering worden gemaakt voor humanitaire noodsituaties of bijstand aan mijnslachtoffers en voor rechtstreekse hulpverlening aan kwetsbare groepen van de civiele samenleving, zoals vluchtelingen en ontheemden, of daar waar het nationale overheidsapparaat niet functioneert.(artikel 3).

Hoewel in de inleiding van de verordening (overweging 14) is bepaald dat in het corpus van deze verordening een financieel referentiebedrag wordt opgenomen, wordt hieraan niet de hand gehouden in de daarop volgende artikelen, en wordt er geen specifiek referentiebedrag genoemd. In artikel 8 van de verordening wordt alleen maar verwezen naar "de geldende begrotingsprocedures en andere procedures, in het bijzonder die welke zijn neergelegd in de artikelen 116 en 118 van het Financieel Reglement van toepassing op de algemene begroting der Europese Gemeenschappen".

In de verordening worden de maatregelen omschreven die tegen fraude moeten worden genomen (artikel 11) en wordt een evaluatieprocedure vastgesteld. Uiterlijk per 30 april van elk jaar legt de Commissie het Europees Parlement en de Raad een verslag voor met een beknopt overzicht van de mijnbestrijdingsacties van de Gemeenschap in het voorgaande jaar (artikel 13). Drie jaar na de inwerkingtreding van deze verordening legt de Commissie een algemene evaluatie van de krachtens deze verordening door de Gemeenschap gefinancierde maatregelen voor, samen met suggesties voor eventuele wijzigingen daarvan (artikel 14).

Wat de besluitvormingsprocedures betreft, voorziet de verordening in de oprichting van "desbetreffende geografische comités" die uit vertegenwoordigers van de lidstaten bestaan en door de vertegenwoordigers van de Commissie worden voorgezeten.

Deze comités zullen besluiten nemen inzake financieringen die meer dan € 3 mln bedragen, met uitzondering van bovengenoemde spoedhulpacties. De voorgestelde comités zijn van het type beheerscomité.

III. Evaluatie van de rapporteur

Globaal gezien heeft de rapporteur een positief oordeel over de voorgestelde verordening, maar zij stelt een aantal amendementen voor die ten doel hebben de verordening te verduidelijken, de uitvoering van de diverse mijnbestrijdingsacties te bevorderen, en de begrotingsstructuur voor de mijnbestrijdingsacties van de Commissie eenvoudiger, coherenter en doorzichtiger te maken. Zij stelt tevens een referentiebedrag voor de periode 2000-2006 voor.

Financiële bijdrage. De Europese Gemeenschap is van plan haar financiële bijdrage aan de mijnbestrijdingsacties de komende jaren op hetzelfde peil te houden als in de periode 1992-1998. De financiële steun voor de uitvoering van de communautaire programma's voor de mijnbestrijding zou dus ongeveer 185 miljoen euro voor de periode 2000-2006 bedragen, met jaarlijkse kredieten die niet meer dan 30 miljoen euro bedragen.

De Commissie stelt voor in de verordening een referentiebedrag "op te nemen", maar in de tekst van de verordening zelf wordt nergens verwezen naar een specifiek bedrag.

De rapporteur is van mening dat in de verordening een bedrag van 200 miljoen euro voor de periode 2000-2006 moet worden opgenomen, uitsluitend ten laste van de begrotingslijn B7-661, opdat jaarlijks een bedrag van ongeveer 30 miljoen euro ter beschikking gesteld kan worden voor de mijnbestrijding, mede gezien de opnemingsactiviteiten van de preventie, die moet worden uitgevoerd middels programma's voor de vernietiging van de voorraden. De activiteiten in het kader van humanitaire hulp en onderzoek en ontwikkeling zullen ook in de toekomst gefinancierd worden uit de gebruikelijke begrotingslijnen en zullen extra kredieten krijgen die niet zijn begrepen in het bedrag van 200 miljoen euro dat voor deze verordening is voorgesteld. De rapporteur is nl. van mening dat, om voor een doeltreffende programmering van de mijnopruijing te kunnen zorgen, gerekend moet kunnen worden op reeds geplande financiële middelen, ook al gaat het om een indicatief bedrag (**am. 21**).

Preventieve maatregelen en de financiering ervan. De rapporteur zou in de verordening de mogelijkheid willen opnemen tot financiering van de vernietiging van de voorraden antipersoneelmijnen in alle landen - ook Oost-Europese landen - die (zoals Wit-Rusland, India, Zuid-Korea) wegens evidente financiële moeilijkheden de verplichtingen van het Verdrag van Ottawa niet kunnen nakomen. Aldus zou een ongecontroleerde verspreiding van enorme hoeveelheden mijnen voorkomen kunnen worden en zou de vernietiging ervan verzekerd kunnen worden tegen redelijke kosten, nl. 1 € per stuk in plaats van tientallen € per mijn wanneer deze in werking is gesteld (**am. 4, 5 en 14**).

Controle vooraf en achteraf. Er moet ook voorzien worden in de mogelijkheid het toezicht op de mijnbestrijdingsacties te financieren. Controle in de fase vooraf: deze heeft ten doel het technologisch onderzoek naar de explosieven, de opsporing van gebieden die daadwerkelijk "ondermijnd" zijn, de identificatie en locatie ervan te verbeteren, alsmede om de mijnopruijngswerkzaamheden sneller en veiliger te maken. Controle in de fase achteraf: door elektronische controle van de "ontmijnde" gebieden zouden de doeltreffendheid van de mijnopruijing en de goede aanwending van het geld van de Gemeenschap geverifieerd kunnen worden (**am. 7**).

Comitologie. Het voorstel van de Commissie voorziet in de procedure van artikel 4 van verordening 1999/468/EG van de Raad, d.w.z. de beheersprocedure. De rapporteur is van mening dat de Commissie de vrijheid moet hebben haar eigen verantwoordelijkheid ten aanzien van de uitvoering van de begroting uit te oefenen, overeenkomstig artikel 274 van het Verdrag. De rapporteur is van mening dat het EP niet tussenbeide moet komen in het beheer van de werkzaamheden van de Commissie, en hoopt bijgevolg dat ook de Raad zulks niet zal doen. Derhalve stelt de rapporteur de procedure van artikel 3 voor, d.w.z. de raadplegingsprocedure, volgens welke de lidstaten geraadpleegd worden en een advies kunnen uitbrengen, dat echter niet bindend is (**am. 8, 22 en 23**).

Autonomo optreden van de Commissie

De Europese Unie zou de doeltreffendheid van haar mijnbestrijdingsacties moeten verhogen. De Commissie moet de nodige vrijheid hebben om haar verantwoordelijkheid uit te oefenen ten aanzien van de uitvoering van de begroting, zoals vastgesteld in het Verdrag. De comitologie mag de uitsluitende verantwoordelijkheid van de Commissie bijgevolg niet ondermijnen. Derhalve stelt de rapporteur een amendement voor op artikel 8, leden 2, 3 en 4 (**am. 25 en 26**).

Begrotingslijnen. Het is dringend noodzakelijk de begrotingslijnen waarmee de acties voor de mijnbestrijding gefinancierd worden, samen te voegen. De huidige structuur is niet transparant en draagt niet bij tot een coherent optreden. De financiering is over de volgende begrotingslijnen verdeeld: **B7-661**, beheerd door het DG Externe Betrekkingen, **B7-210**, beheerd door ECHO, **B7-641**, beheerd door het DG Ontwikkeling, **B8-012**, GBVB-lijn, **B6-7133**, **B6-792** en **B6-541**, beheerd door het DG Onderzoek.

Reeds in 1999 had het EP aan de Commissie gevraagd te overwegen om alle kredieten onder te brengen in één enkele begrotingslijn.

Ter vereenvoudiging van de structuur van de begroting moeten alle financieringen van de antimijnacties ten laste van de communautaire begroting komen, en niet meer uit de GBVB-middelen, volgens een schema dat slechts in drie begrotingslijnen voorziet:

- begrotingslijn B7-661, waarop de ontwerpverordening betrekking heeft en waaronder onmiddellijk alle middelen gegroepeerd moeten worden die thans voorzien zijn voor de diverse programma's voor regionale samenwerking, wederopbouw en ontwikkeling.
- handhaving van de kredieten voor de mijnbestrijding in het kader van de humanitaire hulp (ECHO) onder begrotingslijn B7-210, wegens het duidelijke specifieke karakter ervan.
- groepering van de O&O-kredieten in één enkele begrotingslijn die om redenen van coherentie gehandhaafd moet blijven in rubriek 3 van de begroting (**am. 3 en 16**)

Toepassing van de voorwaardelijkheid. In principe kunnen kredieten ten behoeve van mijnopruimingswerkzaamheden alleen bestemd worden voor landen die ophouden met het aanwenden van antipersoneelmijnen, die maatregelen treffen tot belemmering van de verkoop, productie en opslag van antipersoneelmijnen, en die de voorgestelde interventie steunen. De rapporteur is echter van oordeel dat dit principe op flexibele wijze geïnterpreteerd moet worden, teneinde onschuldige bevolkingsgroepen niet te benadelen wegens slechte regeringen. De EU zou in ieder geval al haar politieke kracht moeten aanwenden om de staten die financiering ontvangen ertoe aan te zetten het Verdrag van Ottawa te ondertekenen en te ratificeren en zo snel mogelijk maatregelen te treffen om aan de uit dit Verdrag voortvloeiende verplichtingen te voldoen (**am. 11**).

27 juni 2000

ADVIES VAN DE BEGROTINGSCOMMISSIE

aan de Commissie buitenlandse zaken, mensenrechten, gemeenschappelijke veiligheid en defensiebeleid

inzake het voorstel voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad inzake de bestrijding van antipersoneelmijnen (COM(2000) 111 – C5-0158/2000 – 2000/0062(COD))

Rapporteur voor advies: Ioannis Souladakis

PROCEDUREVERLOOP

De Begrotingscommissie benoemde op haar vergadering van 19 april 2000 Ioannis Souladakis tot rapporteur voor advies.

De commissie behandelde het ontwerpadvies op haar vergadering van 21 juni 2000.

Op dezelfde vergadering hechtte zij met algemene stemmen haar goedkeuring aan de hierna volgende amendementen.

Bij de stemming waren aanwezig: Terence Wynn, voorzitter; Reimer Böge en Bárbara Dührkop Dührkop, ondervoorzitters; Ioannis Souladakis, rapporteur voor advies; David Robert Bowe, Joan Colom i Naval, Carlos Costa Neves, Den Dover, Göran Färm, Salvador Garriga Polledo, Catherine Guy-Quint, Jutta D. Haug, Brice Hortefeux, Anne Elisabet Jensen, Wilfried Kuckelkorn, Juan Andrés Naranjo Escobar, Giovanni Saverio Pittella, Heide Rühle, Per Stenmarck, Kyösti Tapio Virrankoski, Ralf Walter en Brigitte Wenzel-Perillo.

I. Inleiding

De Europese Commissie stelt een verordening van het Europees Parlement en de Raad voor betreffende maatregelen tegen antipersoneelmijnen, met het doel te voorzien in een consistente en samenhangende humanitaire ontmijningsstrategie van de Europese Unie.

De afgelopen jaren is, op basis van diverse rechtsgrondslagen¹, een hele scala van activiteiten tegen antipersoneelmijnen ontwikkeld die nog steeds van kracht zijn. De kredieten voor maatregelen in verband met mijnen zijn verdeeld over diverse begrotingslijnen: B7-210, B7-41, B7-5076, B8-012, B6-7133, B6-792, B6-541 en B7-661, waarvan de laatste de specifieke begrotingslijn voor maatregelen tegen antipersoneelmijnen is.

¹ Verordening (EG) nr. 1257/96 van de Raad van 20 juni 1996 betreffende humanitaire hulp (PB L 163 van 02.07.1996). Verordening (EG) nr. 2258/96 van de Raad van 22.11.1996 betreffende herstel- en wederopbouwacties in ontwikkelingslanden, Verordening (EG) nr. 1628/96 van de Raad van 25.07.1996 betreffende de steun aan Bosnië-Herzegovina en Kroatië, Verordening (EG) nr. 443/97 van de Raad van 3.3.1997 betreffende acties voor hulp aan ontwortelde bevolkingsgroepen in de ontwikkelingslanden in Latijns-Amerika en Azië, en het gemeenschappelijk optreden van 1 oktober 1996 inzake antipersoneelmijnen (PB L 260 van 12.10.1996) betreffende middelen die gereserveerd zijn voor ontwapeningsacties krachtens het Gemeenschappelijk Buitenlands en Veiligheidsbeleid.

II. Achtergrond

Het voorstel voor een verordening is een rechtstreekse reactie op het "Verdrag inzake het verbod van het gebruik, de aanleg van voorraden, de productie en de overdracht van antipersoneelmijnen en inzake de vernietiging van deze wapens" (Verdrag van Ottawa), dat op 1 maart 1999 in werking is getreden. In mei 2000 hadden 14 lidstaten van de EU het verdrag ondertekend en 13 het geratificeerd.

Algemene doelstelling van het Verdrag van Ottawa is een einde te maken aan het probleem van landmijnen door middel van een gecoördineerde internationale actie tegen mijnen gedurende de komende 10 à 15 jaar. Dit is een grote uitdaging: in meer dan 60 landen doet zich het probleem van landmijnen voor en in circa 20 hiervan gaat het hierbij om een ernstig probleem. Ook Europa kent landmijnen: er zij slechts herinnerd aan de situatie op de Balkan of de historische erfenis van de Koude Oorlog. Tegen deze achtergrond zou de rapporteur de lezers eraan willen herinneren dat sommige van de toetredingskandidaten het Verdrag van Ottawa nog niet hebben ondertekend en/of geratificeerd. In veel ontwikkelingslanden in Azië, Afrika en Latijns Amerika is de situatie nog veel dramatischer, en worden wederopbouw en ontwikkeling ernstig belemmerd.

Om deze toestand te beëindigen kondigde de internationale gemeenschap op de Conferentie van Ottawa in december 1997 aan de komende jaren rond € 350 miljoen voor maatregelen te zullen uittrekken. Het huidige voorstel van de Commissie luidt dat de begrotingsautoriteit in de periode 2000-2008 minstens € 30 miljoen per jaar beschikbaar stelt.

III. Financiële steun van de Europese Unie gedurende de afgelopen jaren

De Verenigde Naties spelen een centrale rol bij de organisatie en coördinatie van de internationale inspanningen, terwijl de Europese Unie de grootste financiële bijdrage levert. In de periode 1992-1998 besteedde de EU meer van € 180 miljoen aan wereldwijde mijnbestrijding, gemiddeld € 30 miljoen per jaar, hetgeen overeenkomt met het bedrag dat de Commissie nu voorstelt voor de periode 2000-2008. Dit sluit aan bij de betekenis die de Europese Unie hecht aan het bereiken van de doelstellingen van het Verdrag van Ottawa en de overtuiging van het Parlement dat de nodige middelen beschikbaar moeten worden gesteld.

Het Europees Parlement pleit immers al jaar en dag voor maatregelen tegen landmijnen. De standpunten van het Parlement zijn sinds 1992 in opeenvolgende resoluties neergelegd¹. Het Parlement heeft steeds consequent aangedrongen op een volledig verbod op antipersoneelmijnen. In 1996 werd op initiatief van het Parlement een specifieke begrotingslijn ingevoerd voor maatregelen tegen landmijnen.

De Raad is sinds 1995 eveneens uiterst actief geweest via gemeenschappelijke optredens en resoluties². Sinds 1995 is € 22 miljoen aan GBVB-middelen voor dit doel uitgetrokken.

¹ Resolutie van 17.12.1992, PB C 21 van 25.1.1993.

Resolutie van de ACS-EU Gemengde Vergadering van 2.2.1995, ACS/EU 1419/95/fin.

Resolutie van 27.6.1995 (deel II, punt 8a van deze notulen).

Resolutie van de ACS/EU Gemengde Vergadering van 26.9.1996.

Resolutie van 8.12.1997, PB C 14 van 19.1.1998, blz. 201.

² Zie bijvoorbeeld gemeenschappelijk optreden inzake APM van 1.10.1996, waarbij de EU ertoe verplichtte antipersoneelmijnen volledig uit te bannen en het gemeenschappelijk optreden van 28.11.1997 over het verbod op de productie van APM in de Unie.

De grootste bijdrage is evenwel via communautaire maatregelen geleverd. Maatregelen tegen landmijnen zijn en blijven een integrerend bestanddeel van een groot aantal door de Europese Commissie beheerde projecten op het gebied van humanitaire hulp, wederopbouw en herstel.

Tabel 1

**STEUN VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAP VOOR MIJNBESTRIJDING¹
OVERAL TER WERELD
1992-1998² (in ecu)**

Afghanistan	39.010.000
Angola	21.866.818
Bosnië	15.874.733
Cambodja	28.167.631
Kroatië	2.800.000
Ethiopië	178.760
Laos	3.900.000
Mozambique	15.308.906
Nicaragua	250.000
Noord-Irak	12.350.000
Somalië	3.550.000
Tadzjikistan	200.000
Zimbabwe	10.000.000
Steun voor de SADC	2.070.000
Steun voor het ICRK (Hulp aan mijnslachtoffers)	9.430.000
Mijnopruimingstechnologie: onderzoek en ontwikkeling	17.700.000 ³
Totaal	182.656.848

Bron: Europese Commissie. De cijfers omvatten tevens de GBVB-maatregelen, maar niet de bilaterale bijdragen van lidstaten.

Ook buiten rubriek IV van de Financiële Vooruitzichten om zijn middelen voor

¹ Evenals mijnopruiming (dat wil zeggen mijnopruiming volgens humanitaire normen) omvat "mijnbestrijding" ook bewustmaking van het mijnengevaar, actievoering, informatiebeheer, slachtofferhulp en revalidatie, kartering en markering van verdachte gebieden, opleiding van gespecialiseerd personeel en vernietiging van landmijnen.

² Deze cijfers zijn slechts bij benadering opgegeven en betreffen alle door de Europese Gemeenschap gefinancierde acties, zelfs die welke op grond van besluiten krachtens het Gemeenschappelijk Buitenlands en Veiligheidsbeleid werden ondernomen. Zij omvatten echter niet de bilaterale acties van afzonderlijke lidstaten van de EU.

³ Dit bedrag omvat 15 miljoen ecu krachtens het Vierde Kaderprogramma, 1,7 miljoen ecu voor andere ondersteuningsprojecten en 1 miljoen ecu voor uitvoerbaarheidsstudies in verband met een multisensor-mijnopsporingssysteem.

mijnbestrijding uitgetrokken. Het Vierde Kaderprogramma werd in 1997 aangevuld met onderzoek en ontwikkeling op het gebied van mijnopruijing vanuit een humanitaire invalshoek, waarvoor een budget van € 17 miljoen beschikbaar werd gesteld. In het kader van het Vijfde Kaderprogramma dat in 1999 van start ging zullen verdere activiteiten worden gefinancierd, zoals het IST-programma en het Gemeenschappelijk centrum voor onderzoek (GCO) van de Commissie te Ispra.

IV. Het voorstel voor een specifieke verordening inzake antipersoneelmijnen (APM)

Het Verdrag van Ottawa streeft naar grotere internationale coördinatie. Doel van onderhavige specifieke verordening over antipersoneelmijnen is de coördinatie, samenhang, transparantie, zichtbaarheid, verantwoording en doeltreffendheid van de EU-strategie inzake mijnopruijing te verbeteren. Andere rechtsgrondslagen die betrekking hebben op programma's voor humanitaire hulp, wederopbouw en herstel en die eveneens mijnbestrijding omvatten, blijven van toepassing. De nieuwe verordening dient te waarborgen dat de algemene strategie van de Unie op zich consistent is en aansluit bij de in het kader van het Verdrag van Ottawa aangegane verplichtingen.

In overweging 14 wijst de Commissie erop dat in de verordening een financieel referentiebedrag is opgenomen. In de voorgestelde wettelijke bepalingen wordt geen specifiek bedrag genoemd, maar wel in de aangehechte financiële verklaring.

De rapporteur is evenwel van mening dat in de wetgevingstekst geen referentiebedrag zou mogen worden genoemd. De uitgaven in het kader van deze verordening vallen onder de niet-verplichte uitgaven, hetgeen betekent dat het Parlement het laatste woord heeft in de begrotingsprocedure. Een referentiebedrag in de medebeslissingsprocedure zou bovendien de instemming van zowel het Parlement als de Raad vereisen, en de manoeuvreerruimte van het Parlement in de begrotingsprocedure beperken.

In de financiële verklaring bij het voorstel voor een verordening wordt voorgesteld dat de begrotingsautoriteit voor de periode 2000-2006 hetzelfde bedrag beschikbaar stelt als voor de periode 1992-1998, namelijk € 180 miljoen. Voor 2000 wordt een bedrag van € 1,8 miljoen aan vastleggingen voorgesteld onder begrotingslijn B7-661, maar worden geen betalingen genoemd.

Er is geen raming van de jaarlijkse behoefte aan vastleggingen en betalingen en de informatie over kredieten voor mijnopruijingsactiviteiten uit andere begrotingslijnen is volkomen ontoereikend. Er wordt slechts opgemerkt dat in aanvulling op de € 8,1 miljoen aan vastleggingen onder B7-661 voor 2000 nog minstens € 20 miljoen aan kredieten onder andere begrotingslijnen samenkomt.

V. Pleidooi voor een herziene begrotingsstructuur

Ca. 2/3 van de kredieten voor maatregelen ter bestrijding van antipersoneelmijnen bevinden zich in begrotingslijnen voor programma's op het gebied van humanitaire hulp, wederopbouw en herstel, GBVB en onderzoek, terwijl er een specifieke begrotingslijn (B7-661) is voor de "bijdrage van de Gemeenschap aan acties met betrekking tot antipersoneelmijnen" die voor ca. 1/3 bijdraagt tot het totale bedrag. Daarenboven komen ACS-landen in aanmerking voor bijdragen uit het Europees Ontwikkelingsfonds (EOF). Deze begrotingsstructuur is niet transparant en draagt niet bij tot een samenhangend beleid inzake mijnbestrijding.

In haar toelichting erkent de Commissie dat "moeilijkheden op het gebied van beheer en acties op het terrein zelf (...) nog verergerd (worden) door het gebrek aan indicatieve planning op lange termijn. Het grote aantal financiële instrumenten dat momenteel ter ondersteuning van de mijnbestrijding wordt gebruikt, staat bloot aan ernstige kritiek uit een oogpunt van administratieve en beheerspraktijken".

In zijn resolutie over het ontwerp van algemene begroting van de Europese Unie voor het begrotingsjaar 1999, paragraaf 54¹, ging het Europees Parlement in op dit probleem en verzocht het de Commissie "na te gaan of alle kredieten voor mijnenruiming voor 2000 op een begrotingslijn kunnen worden ingeschreven, zodat de begroting doorzichtiger wordt en het optreden van de Europese Unie op dit gebied beter zichtbaar wordt".

De Commissie stelt nu een eerste stap in de juiste richting voor. De specifieke begrotingslijn B7-661 voor mijnbestrijding wordt versterkt en zodra de verordening van kracht is zullen alle maatregelen op het gebied van mijnbestrijding in de eerste pijler worden ondergebracht, zodat er geen kredieten voor dit doel in het kader van het GBVB beschikbaar worden gesteld. Dit is een eerste stap in de richting van een vereenvoudiging van de begrotingsstructuur. De ontwerpverordening voorziet evenwel in de mogelijkheid om mijnbestrijdingsmaatregelen te blijven financieren via uiteenlopende regionale programma's voor samenwerking, wederopbouw en herstel en ontwikkeling en via de desbetreffende begrotingslijnen. De rapporteur aanvaardt dat de kredieten voor mijnbestrijdingsactiviteiten in het kader van ECHO in begrotingslijn B7-210 ondergebracht blijven, zodat humanitaire operaties op het gebied van ontmijning en noodhulp niet worden belemmerd. Wat betreft de kredieten voor activiteiten in het kader van projecten voor regionale wederopbouw, herstel en ontwikkeling, voor het merendeel onder begrotingslijn B7-641, is de rapporteur evenwel van mening dat deze proportiegewijze moeten worden ondergebracht in de horizontale begrotingslijn B7-661 en acht hij het een goede zaak dat de Commissie voornemens is zulks geleidelijk te doen. De overgangperiode mag evenwel niet te lang zijn. Een herindeling zou uiterlijk bij de presentatie van het voorontwerp van algemene begroting 2002 moeten plaatsvinden.

De kredieten voor onderzoek en ontwikkeling op het gebied van ontmijningstechnologie in de B6-begrotingslijnen vallen onder rubriek III van de Financiële Vooruitzichten en zouden niet in rubriek IV moeten worden geplaatst.

Het oplossen van het probleem van landmijnen staat hoog op de politieke agenda van de Europese Unie en met name van het Europees Parlement. De begrotingsautoriteit moet in staat zijn de behoefte aan middelen in de komende jaren te ramen en deze middelen goed te keuren, en daarom is een transparantere begrotingsstructuur voor mijnbestrijding nodig.

AMENDEMENTEN

De Begrotingscommissie verzoekt de ten principale bevoegde Commissie buitenlandse zaken, mensenrechten, gemeenschappelijke veiligheid en defensiebeleid onderstaande amendementen in haar verslag op te nemen:

¹ PB C 341 van 9.11.1998, blz. 100.

(Amendement 1)
Overweging 12

Aangezien de maatregelen voor de tenuitvoerlegging van de Verordening **beheersmaatregelen** zijn in de zin van artikel 2 van Besluit 1999/468/EG van de Raad van 28 juni 1999 tot vastlegging van de voorwaarden voor de uitoefening van de aan de Commissie van verleende uitvoeringsbevoegdheden, dienen zij te worden goedgekeurd via de **beheersprocedure** zoals omschreven in artikel 4 van dat Besluit;

Aangezien de maatregelen voor de tenuitvoerlegging van de Verordening **raadgevende maatregelen** zijn in de zin van artikel 2 van Besluit 1999/468/EG van de Raad van 28 juni 1999 tot vastlegging van de voorwaarden voor de uitoefening van de aan de Commissie van verleende uitvoeringsbevoegdheden, dienen zij te worden goedgekeurd via de **raadplegingsprocedure** zoals omschreven in artikel 4 van dat Besluit;

Motivering

Alleen een raadgevend comité geeft de Commissie de in het Verdrag aan haar toegekende vrijheid om zich van haar verantwoordelijkheid voor de uitvoering van de begroting te kwijten.

(Amendement 2)
Overweging 14

Overwegende dat in deze verordening een financieel referentiebedrag in de zin van punt 2 van de Verklaring van het Europees Parlement, de Raad en de Commissie van 6 maart 1995 is opgenomen, zonder dat dit afbreuk doet aan de bevoegdheden van de begrotingsautoriteit zoals omschreven in het Verdrag;

Schrappen

Motivering

De Commissie zou in elk geval moeten verwijzen naar de interinstitutionele overeenkomst van 6 mei 1999 over de begrotingsdiscipline en de verbetering van de begrotingsprocedure, die in de plaats is gekomen van de Verklaring van 6 maart 1995.

Middelen voor mijnbestrijding vallen onder de niet-verplichte uitgaven, zodat het Parlement het laatste woord heeft in de begrotingsprocedure. Opneming van een financieel referentiebedrag zou niet alleen instemming van de Raad in de medebeslissingsprocedure vereisen, maar ook de manoeuvreerruimte van het Parlement in de begrotingsprocedure beperken. Momenteel kan het Parlement zich er als deel van de begrotingsautoriteit in een wetgevingstekst niet toe verplichten te voorzien in middelen voor meerjarige maatregelen. De huidige stand van zaken ten aanzien van de Financiële Vooruitzichten staat het Parlement niet toe met enige zekerheid een dergelijke verplichting aan te gaan. Het valt te hopen dat de Raad als het andere deel van de begrotingsautoriteit instemt met dit standpunt

¹ Nog niet in PB gepubliceerd.

(Amendement 3)
Overweging 14 bis (nieuw)

Overwegende dat de Commissie (overeenkomstig artikel 3 van het Financieel Reglement) het financieel memorandum en met name de raming van de jaarlijkse behoefte aan kredieten zal herzien in het licht van de vooruitgang die bij de tenuitvoerlegging van deze verordening wordt geboekt;

Motivering

Overeenkomstig artikel 3 van het Financieel Reglement wordt een raming van de jaarlijkse behoefte aan vastleggingen en betalingen opgesteld, waarin ook rekening wordt gehouden met een herziene begrotingsstructuur voor mijnbestrijding en een eventuele toename van de kredieten onder de begrotingslijn voor mijnbestrijding B7-661. In de financiële verklaring bij onderhavig verordeningvoorstel is geen raming van de jaarlijkse behoeften opgenomen.

(Amendement 4)
Artikel 2, lid 4

Om voor samenhang, complementariteit en een onderling versterkende wisselwerking **met** regionale samenwerkingsprogramma's te zorgen en tegen de achtergrond van humanitaire hulp-, herstel-, wederopbouw- en ontwikkelingsprojecten beschouwd, zullen mijnbestrijdingsacties **die in het kader van welk van deze programma's of projecten dan ook worden gefinancierd ook in de toekomst** worden gefinancierd **met de begrotingslijn waaruit de middelen voor de hoofdactie afkomstig zijn. Waar nodig zullen deze activiteiten worden aangevuld of gesteund met krachtens deze verordening gefinancierd mijnbestrijdingsacties.**

Om voor samenhang, complementariteit en een onderling versterkende wisselwerking **tussen de verschillende** regionale samenwerkingsprogramma's te zorgen en tegen de achtergrond van humanitaire hulp-, herstel-, wederopbouw- en ontwikkelingsprojecten beschouwd, zullen mijnbestrijdingsacties worden gefinancierd **uit de specifieke communautaire begrotingslijn voor mijnbestrijding. Activiteiten op het gebied van humanitaire hulp en onderzoek en ontwikkeling worden ook in de toekomst gefinancierd uit de begrotingslijn waaruit de middelen voor de hoofdactie afkomstig zijn.**

Motivering

Dit amendement heeft tot doel de begrotingsstructuur voor mijnbestrijdingsmaatregelen van de Gemeenschap eenvoudiger en doorzichtiger te maken.

(Amendement 5)
Artikel 6, lid 1

1. De Commissie wordt in haar taak bijgestaan door een comité (het "APM-comité), dat uit **vertegenwoordigers van de lidstaten** bestaat en door de

1. De Commissie wordt in haar taak bijgestaan door een comité (het "APM-comité), dat uit **één vertegenwoordiger per lidstaat** bestaat en

vertegenwoordiger van de Commissie wordt voorgezeten.

door de vertegenwoordiger van de Commissie wordt voorgezeten.

Motivering

Dit amendement is bedoeld om te voorzien in een strikt begrotingsbeleid voor administratieve uitgaven.

(Amendement 6)

Artikel 6, leden 2 en 3

2. Daar waar naar dit lid wordt verwezen, is de **beheersprocedure** zoals neergelegd in artikel 4 van Besluit 1999/468/EG van toepassing, **overeenkomstig artikel 7, lid 3, en artikel 8 van dat besluit.**

3. De in artikel 4, lid 3 van Besluit 1999/468/EG bedoelde termijn is niet langer dan drie maanden.

2. Daar waar naar dit lid wordt verwezen, is de **raadplegingsprocedure** zoals neergelegd in artikel 3 van Besluit 1999/468/EG van toepassing.

3. Overeenkomstig artikel 7, lid 3 van het besluit wordt het Europees Parlement door de Commissie regelmatig in kennis gesteld van de activiteiten van het comité.

Motivering

Dit amendement geeft een traditioneel standpunt van het Parlement weer. Het is niet nodig naar artikel 8 van Besluit 1999/468/EG te verwijzen. De Commissie moet over de nodige vrijheid beschikken om zich te kwijten van haar verantwoordelijkheid voor de uitvoering van de begroting zoals bepaald in de Verdragen. Het Parlement is dan ook niet voornemens zich in deze uitvoering te mengen en verwacht dat de Raad de uitsluitende verantwoordelijkheid van de Commissie voor de uitvoering evenmin via comitologieregelingen zal proberen te ondermijnen.

(Amendement 7)

Artikel 13, lid 2

2. De Commissie licht het Europees Parlement en de Raad regelmatig over de vorderingen van haar mijnbestrijdingsacties in. Uiterlijk per 30 april van elk jaar legt zij het Europees Parlement en de Raad een verslag voor met een beknopt overzicht van de mijnbestrijdingsacties van de Gemeenschap in het voorgaande jaar. Ook evalueert zij de tenuitvoerlegging van deze verordening.

2. De Commissie licht het Europees Parlement en de Raad regelmatig over de vorderingen van haar mijnbestrijdingsacties in. Uiterlijk per 30 april van elk jaar legt zij het Europees Parlement en de Raad een verslag voor met een beknopt overzicht van de mijnbestrijdingsacties van de Gemeenschap in het voorgaande jaar. Ook evalueert zij de tenuitvoerlegging van deze verordening. **In dit verslag wordt gespecificeerd welke maatregelen ten uitvoer zijn gelegd en welke bedragen afkomstig waren uit de verschillende begrotingslijnen.**

Motivering

Doel van dit amendement is de begrotingsautoriteit te voorzien van de nodige informatie om in het kader van de jaarlijkse begrotingsprocedure de vereiste beslissingen te kunnen nemen, gezien het feit dat niet alle kredieten voor mijnbestrijding in de horizontale begrotingslijn voor mijnbestrijding zullen worden ondergebracht (zoals kredieten voor onderzoek en ontwikkeling en ECHO).

(Amendement 8)
Artikel 15

Deze verordening treedt in werking op de derde dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Deze verordening treedt in werking op de derde dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*. **De Commissie legt op 30 juni 2005 een algemene evaluatie voor van de activiteiten die in het kader van deze verordening zijn gefinancierd. De verordening wordt door het Europees Parlement en de Raad herzien op basis van een voorstel van de Commissie dat tezamen met de algemene evaluatie wordt ingediend.**

Motivering

Het Verdrag van Ottawa heeft tot doel het probleem van landmijnen de komende tien à vijftien jaar uit de wereld te helpen. Dit is een ambitieuze doelstelling. Hoe dan ook is het aannemelijk dat mijnbestrijding in de zin van het Verdrag van Ottawa nog langer moet worden voortgezet. Daarom is ook een rechtsgrondslag nodig voor een mogelijk langdurige periode, die rekening houdt met mogelijke ontwikkelingen bij de uitvoering van deze verordening en het Verdrag van Ottawa.

13 september 2000

ADVIES VAN DE COMMISSIE ONTWIKKELINGSSAMENWERKING

aan de Commissie buitenlandse zaken, mensenrechten, gemeenschappelijke veiligheid en defensiebeleid

inzake het voorstel voor een verordening van het Europees Parlement en van de Raad inzake de bestrijding van antipersoneelmijnen (COM(2000) 111 – C5-0158/2000 - 2000/0062(COD))

Rapporteur voor advies: Luisa Morgantini

PROCEDUREVERLOOP

De Commissie ontwikkelingssamenwerking benoemde op haar vergadering van 4 april 2000 Luisa Morgantini tot rapporteur voor advies.

De commissie behandelde het ontwerpadvies op haar vergaderingen van 25 mei, 13 juli en 11 en 12 september 2000.

Op laatstgenoemde vergadering hechtte zij met algemene stemmen haar goedkeuring aan de hierna volgende amendementen.

Bij de stemming waren aanwezig: Joaquim Miranda, voorzitter; Margrietus J. van den Berg, ondervoorzitter; Luisa Morgantini, rapporteur voor advies; John Bowis (vervang Hervé Novelli), John Alexander Corrie, Gianfranco Dell'Alba (vervang Marco Pannella), Niranjan Deva, Anne-Karin Glase (vervang Generoso Andria), Vitalino Gemelli, Richard Howitt, Karin Junker, Bashir Khanbai, Glenys E. Kinnock, Wolfgang Kreissl-Dörfler, Nelly Maes, Hans Modrow, Didier Rod, Francisca Sauquillo Pérez del Arco, Agner Schierhuber (vervang Jürgen Zimmerling), en Stavros Xarchakos.

BEKNOPTE MOTIVERING

I. Inleiding

Op 14 maart 2000 publiceerde de Commissie een voorstel voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad inzake maatregelen ter bestrijding van landmijnen, vergezeld van een mededeling waarin een samenvatting werd gegeven van de maatregelen die de Europese Unie tot op dat moment had genomen met betrekking tot mijnen en waarin in het kort beleid werd uiteengezet om het vermogen van de Unie op dit gebied verder uit te breiden. Dit beleid omvat het voorstel voor een verordening, waarin een reeks voorschriften en procedures wordt vastgelegd ter waarborging van doelmatigheid en samenhang, in het kader waarvan ruimer gebruik kan worden gemaakt van begrotingslijn B7-661: Deelname van de Gemeenschap aan acties met betrekking tot antipersoneelmijnen.

In dit advies gaat de Commissie ontwikkelingssamenwerking in op het voorgestelde beleid dat de Commissie in haar mededeling heeft uiteengezet, maar haar voornaamste doel is het vervullen van haar taak in de medebeslissingsprocedure door het voorstel voor een verordening kritisch te bezien.

II. Achtergrond

Het Europees Parlement heeft een belangrijke rol gespeeld in de campagne voor een verbod op antipersoneelmijnen (APM). De EP-commissies voor buitenlandse zaken en voor ontwikkelingssamenwerking hebben samen uitgebreide verslagen opgesteld waarin zij in detail de verschrikkelijke uitwerking hebben onderzocht van wat soms *anti-mensmijnen* worden genoemd. Met nadruk werd erop gewezen dat deze mijnen wellicht in militaire situaties werden gebruikt, maar dat gewone mannen, vrouwen en kinderen erdoor worden gedood of verminkt en beroofd van het vermogen in hun levensonderhoud te voorzien,

In het verslag-Bertens van de Commissie buitenlandse zaken werd vooral de nadruk gelegd op de politieke en veiligheidsaspecten van het probleem; in het verslag-Cunningham van de Commissie ontwikkelingssamenwerking werd in detail ingegaan op de noodzakelijke revalidatie van de slachtoffers en de eisen ten aanzien van ontwikkeling en de hervatting van de economische bedrijvigheid in gebieden waar mijnen zijn gelegd. Vastgesteld werd dat er meer mijnen worden gelegd dan opgeruimd en dat het bij de huidige opruimingssnelheid honderden jaren zou duren alle mijnen te verwijderen, zelfs als er geen nieuwe meer werden gelegd. Beide verslagen komen tot de slotsom dat een wereldomvattend verbod van mijnen van levensbelang is.

De initiatieven om tot een dergelijk verbod te komen waren in eerste instantie geconcentreerd op herziening van het VN-verdrag inzake bepaalde conventionele wapens (VCW) en het daarbij behorende protocol inzake landmijnen. In het herziene VCW werden de voorschriften inzake het gebruik van APM (die hoe dan ook vaker werden overtreden dan nageleefd) strikter geformuleerd, maar het was duidelijk dat grootschaliger maatregelen vereist waren. De Internationale Campagne voor een Verbod op Landmijnen (ICVL) had de volledige politieke steun van het Europees Parlement, en de inspanningen werden met aanzienlijk succes bekroond toen het verdrag van Ottawa werd gesloten dat gebruik, opslag, productie en overdracht van anti-personeelmijnen verbiedt en voorziet in de vernietiging ervan. Het verdrag is op 1 maart 1999 in werking getreden.

De Europese Unie moet ernaar streven dat toetreding tot het Verdrag van Ottawa wordt bevorderd. Het is jammer dat Finland nog steeds weigert te ondertekenen en Griekenland moet zijn ratificatieprocedure versnellen. Het moet alle kandidaat-lidstaten duidelijk worden gemaakt dat het Europees Parlement ervan uitgaat dat zij het verdrag hebben ondertekend voordat zij lid worden. Ook moeten de verdragsbepalingen - behandeling en revalidatie van slachtoffers en herwinning van land waar mijnen zijn gelegd, zodat de mensen daar weer veilig kunnen wonen en werken - worden nageleefd. Het is duidelijk en betreurenswaardig dat de voortzetting en zelfs de uitbreiding van oorlogen waaraan als regel wordt deelgenomen door niet uit het land in kwestie afkomstige troepen, met name in Afrika maar ten dele in Europa en elders, ondanks het bestaan van het Verdrag van Ottawa en het feit dat een groot aantal landen dit naleeft, inhouden dat er ieder jaar wellicht meer mijnen worden gelegd dan opgeruimd.

III. Een grotere bijdrage van de Europese Unie

De Commissie ontwikkelingssamenwerking zal haar opmerkingen met name richten op het opruimen van mijnen en de revalidatie van de slachtoffers en het aan de Commissie buitenlandse zaken overlaten aspecten te behandelen die rechtstreeks betrekking hebben op toetreding tot en naleving van het Verdrag van Ottawa. Zij wijst er in dit verband slechts op

dat zij het met de Commissie eens is dat de hulp in verband met mijnen zich dient te concentreren op landen die de verdragsbepalingen naleven.

De commissie acht het van het grootste belang dat de hele internationale gemeenschap eendrachtig de APM-ramp aanpakt¹, en vindt dat meer gedaan moet worden om, zoals de Commissie zegt, vastgelegde doelen te verwezenlijken, zo weinig mogelijk dubbel werk te verrichten en de nadruk te leggen op prioritaire eisen (paragraaf 5). Het is, daar EU en Verenigde Staten (de laatste hebben het Verdrag van Ottawa helaas niet getekend) er uitdrukkelijk naar streven het probleem de komende 8 tot 12 jaar op te lossen², van levensbelang de aandacht van de publieke opinie en de steun te behouden die de ICVL in de jaren voorafgaand aan het Verdrag van Ottawa tot stand had gebracht.

De problemen die zich momenteel voordoen in verband met mijnbestrijdingsacties van de EU komen voort uit een gebrek aan coördinatie tussen de Gemeenschap en maatregelen van lidstaten (o.a. steun via het "buiten de Gemeenschap vallende" Europees Ontwikkelingsfonds), het feit dat onvoldoende middelen ter beschikking worden gesteld voor wederopbouw en mijnopruiming (doordat de in de begroting opgenomen bedragen lager zijn dan het Europees Parlement voorstelt of door onvermogen de beschikbare kredieten, om welke reden dan ook, tijdig daadwerkelijk uit te geven), een zekere mate van gebrek aan samenhang en openbaarheid ten gevolge van het gebruik van een groot aantal verschillende begrotingslijnen, de verdeling van de verantwoordelijkheid over twee directoraten-generaal van de Commissie, het feit dat EU-initiatieven tot op zekere hoogte onopgemerkt blijven en misschien het ontbreken van een gezamenlijke wetsgrondslag.

IV. Welke positieve bijdrage levert het voorstel voor een richtlijn?

Via het voorstel voor een richtlijn wordt ernaar gestreefd voor de financiering van alle mijnbestrijdingsacties een enkele wettelijke grondslag vast te stellen (artikel 2). Misschien leidt dit tot meer helderheid en doelmatigheid, maar dat is niet gewaarborgd.

"De Commissie bevordert de coördinatie en de samenwerking met andere internationale contribuanten en in het bijzonder met die, welke deel uitmaken van het Verenigde-Naties-stelsel" (artikel 7, lid 3). Het ligt voor de hand dat de Commissie dit reeds doet, en er is geen aanwijzing over de manier waarop zij dit via een verordening eventueel wil of kan verbeteren. Hetzelfde geldt voor de eveneens in artikel 7 genoemde samenwerking met de lidstaten en de zichtbaarheid.

Gebruik van de begroting

Mijnbestrijdingsacties worden momenteel gefinancierd uit een aantal begrotingslijnen. In de verordening wordt geen enkele begrotingslijn met name genoemd. B7-5076, die vroeger werd gebruikt, bestaat niet eens meer. Kennelijk wil de Commissie, zodra de verordening in werking treedt, GBVB-lijn B8-012 niet meer gebruiken voor mijnbestrijdingsacties, wat in ieder geval een zekere concentratie onder de eerste pijler tot gevolg zal hebben.

¹ Vgl. EP-resolutie van 18 december 1997.

² Wij stellen vast dat het twee jaar geleden op 10 à 15 jaar bepaalde EU-doel, in de mededeling van maart 2000 nog steeds 10 à 15 jaar is; laten wij onze nieuwe 'actie' niet beginnen met dergelijke vergissingen in onze doelen in te bouwen.

Humanitaire acties met betrekking tot mijnen zouden nog steeds onder ECHO-lijn B7-210 vallen en de O&O-lijnen B6-7133, B6-792 en B6-541 worden nog steeds gebruikt. Het is de bedoeling B7-661 in steeds toenemende mate te gebruiken en de op specifieke landen gerichte lijnen steeds minder. "Op specifieke landen gerichte" lijnen zijn vermoedelijk de drie lijnen die betrekking hebben op wederopbouw in verscheidene gebieden:

- B7-303 Maatregelen voor herstel en wederopbouw ten gunste van de ontwikkelingslanden in Azië (volgens een lijst van de Commissie althans in 1998 kennelijk niet gebruikt voor activiteiten in verband met mijnen)
- B7-313 Maatregelen voor herstel en wederopbouw ten gunste van de ontwikkelingslanden in Latijns-Amerika (evenmin gebruikt)
- B7-641 Maatregelen voor herstel en wederopbouw ten gunste van de ontwikkelingslanden, met name ACS-landen (gebruikt voor enkele acties in Cambodja in 1998).

Deze lijnen beschikken over de kredieten en het personeel die nodig zijn voor uitvoering. Kennelijk beoogt de Commissie kredieten en personeel geleidelijk te verplaatsen om als vervanging lijn B7-661 in te zetten. Dit kan enkele jaren in beslag nemen. Het gebruik van een aantal verschillende lijnen heeft vermoedelijk niet alleen als voordeel dat hieraan deskundigheid "vastzit", maar eveneens dat vanuit de desbetreffende lijnen zo nodig meer kredieten kunnen worden gebruikt voor mijnbestrijdingsacties.

De voordelen van concentratie op één enkele lijn (met uitsluiting van ECHO en O&O) zijn o.a. dat het voor het Parlement gemakkelijker wordt de operaties te volgen en te sturen, deskundigheid te bundelen en de daadwerkelijke samenwerking met de VN en andere organisaties te verbeteren.

Ondanks de voorgenomen geleidelijke afschaffing van de "op specifieke landen gerichte" lijnen houdt de huidige redactie van de verordening in dat de Commissie nog steeds een beroep moet doen op geografische beheerscommissies (omdat er geen andere zijn) als zij besluit over operaties waarmee een uitgave van meer dan € 3 miljoen gemoeid is.

Het hele voorstel is in dit opzicht veel te vaag. De Commissie ontwikkelingssamenwerking is van mening dat vanaf het begin een enkele begrotingslijn moet worden gebruikt voor alle communautaire maatregelen met betrekking tot mijnen - met uitzondering van O&O en humanitaire hulp. De Commissie moet een doelmatige Centrale Dienst Mijnbestrijdingsacties in het leven roepen - die eveneens moet zorgen voor samenhang en verenigbaarheid van O&O en humanitaire acties.

AMENDEMENTEN

De Commissie ontwikkelingssamenwerking verzoekt de ten principale bevoegde Commissie buitenlandse zaken, mensenrechten, gemeenschappelijke veiligheid en defensiebeleid onderstaande amendementen in haar verslag op te nemen:

(Amendement 1)
Regel boven preambule

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

HET EUROPEES PARLEMENT EN DE
RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Motivering:

Spreekt voor zich.

(Amendement 2)
Overweging 4 bis (nieuw)

(4 bis) Overwegende dat het zwaarste werk in het kader van de volledige afschaffing van antipersoneelmijnen nog moet worden gedaan en dat vastberaden leiderschap van de EU moet worden gehandhaafd tot het doel volkomen is bereikt;

Motivering:

Aanvankelijk heeft de EU een leidende rol gespeeld, maar het lijkt erop dat het vuur enigszins uit de EU-initiatieven ten aanzien van mijnen is verdwenen, omdat ervan werd uitgegaan dat de sluiting van het VVM op zich zou leiden tot de volledige oplossing van het probleem.

(Amendement 3)
Overweging 9

(9) overwegende dat nieuwe en reeds bestaande acties, ***zowel als onderdeel van dergelijke projecten als in het geval van kaderprogramma's voor onderzoek en ontwikkeling op het gebied van mijnbestrijdingstechnologie, ook in de toekomst uit speciaal daarvoor geldende begrotingslijnen*** zullen worden gefinancierd, ***welke wanneer dat te pas komt, krachtens deze verordening zullen worden gesteund, aangevuld en gecoördineerd;***

(9) overwegende dat nieuwe en reeds bestaande acties, ***naast*** onderzoek en ontwikkeling ***en in het kader van ECHO uitgevoerd humanitaire acties*** zullen worden gefinancierd uit ***de*** speciaal daarvoor geldende begrotingslijn voor ***mijnbestrijdingsactiviteiten van de Gemeenschap;***

Motivering:

Via dit amendement moet de begrotingsstructuur voor mijnbestrijdingsacties helderder en samenhangender worden gemaakt.

¹ Nog niet in PB gepubliceerd.

(Amendement 4)
Overweging 9 bis (nieuw)

(9 bis) overwegende dat het om te waarborgen dat voorraden worden vernietigd noodzakelijk zal zijn kredieten beschikbaar te stellen voor preventieve maatregelen inzake mijnen; dat deze nieuwe taak een omvangrijke uitbreiding zal vergen van de EU-kredieten voor maatregelen inzake mijnen en dat andere mijnopruimingsactiviteiten hierdoor niet mogen worden ondergraven,

Motivering:

De vernietiging van voorraden in derde landen draagt ertoe bij dat gewaarborgd wordt dat geen nieuwe antipersoneelmijnen worden gelegd. Hierdoor wordt kostbare mijnopruiming op een later tijdstip voorkomen. Om deze taak aan te kunnen moet de EU de beschikking krijgen over omvangrijke nieuwe kredieten, waardoor wordt gewaarborgd dat andere mijnopruimingsactiviteiten niet worden ondergraven.

(Amendement 5)
Overweging 9 quater (nieuw)

(9 quater) overwegende dat er meer wetenschappelijk onderzoek moet worden uitgevoerd om technologieën te ontwikkelen voor het opsporen van mijnen en voor nauwkeuriger identificatie van getroffen gebieden,

Motivering:

Spreekt voor zich.

(Amendement 6)
Overweging 9 quinquies (nieuw)

(9 quinquies) Het is van wezenlijke betekenis dat de EU kan bepalen hoe doelmatig door de EU gefinancierde mijnopruimingsactiviteiten zijn geweest; in dit kader wordt de controle uitgevoerd in nauwe samenwerking met de getroffen gemeenschappen ter plaatse en hierbij wordt gebruik gemaakt van adequate technische bijstand en, zo nodig, van militaire deskundigheid.

Motivering:

De EU moet weten of haar kredieten doelmatig zijn uitgegeven. De noodzakelijke controle

moet, met gebruikmaking van de nodige technische hulpmiddelen, worden uitgevoerd in nauwe samenwerking met de getroffen gemeenschappen ter plaatse.

(Amendement 7)

Overweging 12

(12) Aangezien de maatregelen voor de tenuitvoerlegging van de verordening **beheers**maatregelen zijn in de zin van artikel 2 van besluit 1999/468/EG van de Raad van 28 juni 1999 tot vastlegging van de voorwaarden voor de uitoefening van de aan de Commissie van verleende uitvoeringsbevoegdheden, dienen zij te worden goedgekeurd via de **beheers**procedure zoals voorgeschreven in artikel 4 van dat besluit;

(12) Aangezien de maatregelen voor de tenuitvoerlegging van de verordening **advies**maatregelen zijn in de zin van artikel 2 van besluit 1999/468/EG van de Raad van 28 juni 1999 tot vastlegging van de voorwaarden voor de uitoefening van de aan de Commissie van verleende uitvoeringsbevoegdheden, dienen zij te worden goedgekeurd via de **advies**procedure zoals voorgeschreven in artikel 4 van dat besluit,

Motivering:

De Europese Unie moet de doelmatigheid van haar mijnbestrijdingsacties opvoeren. Door de instelling van een log beheerscomité zou deze doelstelling worden ondermijnd en op het voorgestelde niveau is een comité in de adviessector eenvoudiger te beheren en het vergemakkelijkt tenuitvoerlegging.

(Amendement 8)

Artikel 2, lid 1, sub e) bis (nieuw)

e bis ter bevordering van de coördinatie met eindgebruikers van mijnopruimingsapparatuur in de beginfasen van het onderzoek en ter ondersteuning van het gebruik van deze technologieën in de armste landen waar mijnen zijn gelegd;

Motivering:

Om ervoor te zorgen dat de technologie in de armste landen adequaat is, moet de EU niet alleen in de laatste fasen coördineren, maar reeds eerder. De steun voor deze technologieën is voorts nodig om ervoor te zorgen dat zij daadwerkelijk worden gebruikt.

(Amendement 9)

Artikel 2, lid 1, sub f (nieuw)

f) ter stimulering van mijnopruimingsacties die verenigbaar zijn met het milieu ter plaatse en die logisch aansluiten op duurzame ontwikkeling van de regio waar de mijnen zijn gelegd;

Motivering:

Het is van belang dat aan de doelen wordt toegevoegd dat mijnbestrijdingsacties kwalitatief

moeten zijn, d.w.z. verenigbaar met en gekoppeld aan plaatselijke ontwikkeling en gevolgen op lange termijn.

(Amendement 10)
Artikel 2, lid 2, sub e)

(e) opruiming (volgens humanitaire normen) en vernietiging van landmijnen;

(e) opruiming (volgens humanitaire normen) en vernietiging van landmijnen **en voorraden**;

Motivering:

Om te waarborgen dat de Europese Unie op doelmatige wijze kan bijdragen tot preventieve maatregelen tegen mijnen, hetgeen in tal van getroffen landen een prioriteit is, moet uitdrukkelijk worden verwezen naar de vernietiging van voorraden.

(Amendement 11)
Artikel 2, lid 2, sub f)

(f) bijstand aan slachtoffers en revalidatie;

(f) bijstand aan slachtoffers ***o.a. verzorging***, revalidatie ***en sociaal-economische herintegratie van slachtoffers van mijnen***;

Motivering:

Overeenkomstig artikel 6 van het Verdrag tot verbod van mijnen.

(Amendement 12)
Artikel 2, lid 4

4. Om voor samenhang, complementariteit en een onderling versterkende wisselwerking ***met regionale samenwerkingsprogramma's*** te zorgen ***en tegen de achtergrond van humanitaire hulp-***, herstel-, wederopbouw- en ontwikkelingsprojecten ***beschouwd***, zullen mijnbestrijdingsacties ***die in het kader van welk van deze programma's of projecten dan ook worden gefinancierd ook in de toekomst*** worden gefinancierd ***met de begrotingslijn waaruit de middelen voor de hoofdactie afkomstig zijn. Waar nodig zullen deze activiteiten worden aangevuld of gesteund met krachtens deze verordening gefinancierde mijnbestrijdingsacties.***

4. Om voor ***meer*** samenhang, complementariteit en een onderling versterkende wisselwerking te zorgen ***tussen de desbetreffende delen van*** herstel-, wederopbouw- en ontwikkelingsprojecten zullen mijnbestrijdingsacties, ***met uitzondering van acties met betrekking tot onderzoek en ontwikkeling en acties die worden uitgevoerd door ECHO*** worden gefinancierd ***uit de specifieke begrotingslijn ten behoeve van communautaire mijnbestrijdingsacties. Meerjarige financiering van mijnbestrijdingsacties wordt gesteund om planning en coördinatie mogelijk te maken.***

Motivering:

Via dit amendement moet de begrotingsstructuur ten behoeve van mijnbestrijdingsacties doorzichtiger en samenhangender worden gemaakt.

(Amendement 13)
Artikel 2, lid 5 (nieuw)

5. De Commissie zet een dienst op die over het nodige personeel en de nodige kredieten beschikt en wiens taak het is te zorgen voor de planning en tenuitvoerlegging van alle communautaire mijnbestrijdingsacties, met uitzondering van acties met betrekking tot onderzoek en ontwikkeling en acties die worden uitgevoerd door ECHO. Om de samenhang van al deze elementen te waarborgen zet deze Centrale Dienst Mijnbestrijdingsacties het algemeen beleidskader op.

Motivering:

De noodzaak van een dergelijke, naar behoren uitgeruste, dienst vloeit voort uit het voorgaande amendement tot concentratie van acties inzake mijnen.

(Amendement 14)
Artikel 3

De krachtens deze verordening gefinancierde acties komen ***hoofdzakelijk*** ten goede aan ***landen die*** het Verdrag van Ottawa ***hebben ondertekend. Er mag echter een uitzondering worden gemaakt voor humanitaire noodsituaties of bijstand aan mijnslachtoffers en voor rechtstreekse hulpverlening aan kwetsbare groepen van de civiele samenleving, zoals vluchtelingen en ontheemden, of daar*** waar het nationale overheidsapparaat niet functioneert.

De krachtens deze verordening gefinancierde acties komen ten goede aan ***burgergemeenschappen die het meest te lijden hebben van landmijnen en niet ontplofte explosieven. De Commissie neemt alle mogelijke maatregelen om landen aan te moedigen toe te treden tot het Verdrag van Ottawa, maar dit mag niet van invloed zijn op besluiten tot financiering van mijnbestrijdingsacties van niet-gouvernementele organisaties, indien de noodzaak hiervan is vastgesteld door plaatselijke gemeenschappen, met inbegrip van landen*** waar het nationale overheidsapparaat niet functioneert.

Motivering:

De behoeften van gemeenschappen waar mijnen zijn gelegd staan voorop en het standpunt dat regeringen innemen ten aanzien van het Verdrag van Ottawa mag niet verhinderen dat deze behoeften worden gefinancierd; zo nodig wordt erop toegezien dat de kredieten ten goede komen aan NGO's en niet aan regeringen. Waar mogelijk moet echter politieke druk worden uitgeoefend om staten aan te moedigen tot het Verdrag toe te treden.

(Amendement 15)
Artikel 4, lid 2

2. De deelname aan aanbestedingen en de

Schrappen

gunning van contracten staat op gelijke voorwaarden open voor natuurlijke en rechtspersonen uit de lidstaten en uit het ontvangende land. In naar behoren gemotiveerde uitzonderingsgevallen mag deze mogelijkheid tot deelname ook tot derde landen worden uitgebreid.

Motivering:

Overeenkomsten moeten worden toegekend op basis van kwaliteit en kosten, ongeacht het land waar het bedrijf of de organisatie vandaan komen.

(Amendement 16)

Artikel 4, lid 3 (nieuw)

3. Bedrijven en andere organisaties die inschrijven op overeenkomsten moeten aantonen dat hun bedrijfsbeleid werknemers niet onnodig blootstelt aan gevaren en dat dit beleid onderbouwd is met een behoorlijke verzekering van werknemers tegen ongevallen en aansprakelijkheid.

Motivering:

Te vaak zijn werknemers van bedrijven die niet voldoende prioriteit verlenen aan veiligheid en welzijn van hun werknemers slachtoffer van landmijnen.

(Amendement 17)

Artikel 6, leden 2 en 3

2. Daar waar naar dit lid wordt verwezen, is de **beheers**procedure zoals neergelegd in artikel 4 van besluit 1999/468/EG van toepassing, **overeenkomstig artikel 7, lid 3, en artikel 8 van dat besluit.**

3. De in artikel 4, lid 3 van besluit 1999/468/EG bedoelde termijn is niet langer dan drie maanden.

2. Daar waar naar dit lid wordt verwezen, is de **adviesprocedure** zoals neergelegd in artikel 3 van besluit 1999/468/EG van toepassing.

3. Overeenkomstig artikel 7, lid 3 van het besluit wordt het Europees Parlement door de Commissie regelmatig in kennis gesteld van de activiteiten van het comité.

Motivering:

De Europese Unie moet de doelmatigheid van haar mijnbestrijdingsacties opvoeren. Door de instelling van een moeizame beheersprocedure zou deze doelstelling worden ondergraven. Dit amendement geeft een traditioneel standpunt van het Parlement weer. Het is niet nodig naar artikel 8 van besluit 1999/468/EG te verwijzen. De Commissie moet over de nodige vrijheid beschikken om zich te kwijten van haar verantwoordelijkheid voor de uitvoering van de begroting zoals bepaald in het Verdrag. Het Parlement is dan ook niet voornemens zich in deze uitvoering te mengen en verwacht dat de Raad de uitsluitende verantwoordelijkheid van de Commissie voor de uitvoering evenmin via comitologieregelingen zal proberen te

ondermijnen.

(Amendement 18)

Artikel 7, lid 3

3. De Commissie bevordert de coördinatie en de samenwerking met andere internationale contribuanten en in het bijzonder met die, welke deel uitmaken van het Verenigde-Naties-stelsel.

3. De Commissie bevordert de coördinatie en de samenwerking met andere internationale contribuanten en in het bijzonder met die, welke deel uitmaken van het Verenigde-Naties-stelsel, **en met NGO's.**

Motivering:

NGO's spelen een belangrijke rol op het gebied van mijnbestrijdingsacties en bij het organiseren van het maatschappelijk middenveld dat een stevige basis moet zijn voor mijnbestrijdingsacties. Coördinatie door de EU en andere internationale organisaties met NGO's zou nuttig zijn.

(Amendement 19)

Artikel 10, lid 1

1. De projecten krijgen een orde van voorrang, worden op hun relevantie en rendement getoetst en naar behoren in het ruimere kader van de ontwikkeling of de wederopbouw van het betrokken land of de betrokken regio opgenomen.

1. De projecten krijgen een orde van voorrang, worden op **positieve effecten** en rendement getoetst en naar behoren in het ruimere kader van de ontwikkeling of de wederopbouw van het betrokken land of de betrokken regio opgenomen.

Motivering:

"Relevantie" is onduidelijk omdat dit zou kunnen betekenen dat projecten voorrang krijgen louter en alleen wegens de hoeveelheid geld of technologie die ermee gemoeid is. "Positieve effecten" kan eventueel een vervangende term zijn: een wezenlijk aspect zijn namelijk de gevolgen van het project, rekening houdend met de werkelijkheid ter plaatse en de doelen van ontwikkeling op lange termijn en duurzaamheid.

(Amendement 20)

Artikel 10, lid 2

Waar enigszins mogelijk dient het project duidelijk in een nationaal landmijnbestrijdingsprogramma te worden opgenomen, dat door de begunstigde regering of door een nationale instelling die daartoe de opdracht heeft gekregen, wordt gecoördineerd. Daarmee dient te worden beoogd dat het project te gelegener tijd door de begunstigde regering zelf wordt overgenomen, ter vergroting van de plaatselijke capaciteit en de duurzaamheid van het project.

Waar enigszins mogelijk dient het project duidelijk in een nationaal landmijnbestrijdingsprogramma te worden opgenomen, dat door de begunstigde regering, **of door de samenleving ter plaatse in samenwerking met NGO's** of door een nationale instelling die daartoe de opdracht heeft gekregen, wordt gecoördineerd. Daarmee dient te worden beoogd dat het project te gelegener tijd door de begunstigde regering zelf, **door de plaatselijke gemeenschap of NGO's** wordt

overgenomen, ter vergroting van de plaatselijke capaciteit en de duurzaamheid van het project.

Motivering:

De term “samenleving ter plaatse” kan maatregelen omvatten van gedecentraliseerde machten, zeer belangrijk wanneer de “begunstigde regering” geen betrouwbare partner is.

(Amendement 21)

Artikel 12

Om de meerjarige coördinatie en programmering van de mijnbestrijding te vergemakkelijken, wordt er (eens per jaar) een APM-strategie-document ter bespreking aan het APM-comité voorgelegd. In dat document dienen onderwerpen te worden behandeld als een meerjarig, indicatief programma en dient te worden verwezen naar de bestaande mijnbestrijdingsprogramma's op landelijk en regionaal niveau, naar de bijdragen van andere donors - waaronder ook lidstaten - en naar de uit andere begrotingslijnen gefinancierde mijnbestrijdingsacties van de Gemeenschap.

Om de meerjarige coördinatie en programmering van de mijnbestrijding te vergemakkelijken, wordt er (eens per jaar) een APM-strategie-document ter bespreking aan het APM-comité voorgelegd; **de richtsnoeren en prioriteiten zijn voor de comités bindend.** In dat document dienen onderwerpen te worden behandeld als een meerjarig, indicatief programma en dient te worden verwezen naar de bestaande mijnbestrijdingsprogramma's op landelijk en regionaal niveau, naar de bijdragen van andere donors – waaronder ook lidstaten - en naar de uit andere begrotingslijnen gefinancierde mijnbestrijdingsacties van de Gemeenschap.

Motivering:

Om te waarborgen dat de pogingen meer logische samenhang aan te brengen vrucht afwerpen, moeten de richtsnoeren en prioriteiten in het besluitvormingsproces van de EU ten aanzien van afzonderlijke projecten doorslaggevend zijn.

(Amendement 22)

Artikel 13, lid 2

2. De Commissie licht het Europees Parlement en de Raad regelmatig over de vorderingen van haar mijnbestrijdingsacties in. Uiterlijk per 30 april van elk jaar legt zij het Europees Parlement en de Raad een verslag voor met een beknopt overzicht van de mijnbestrijdingsacties van de Gemeenschap in het voorgaande jaar. Ook evalueert zij de tenuitvoerlegging van deze verordening.

2. De Commissie licht het Europees Parlement en de Raad regelmatig over de vorderingen van haar mijnbestrijdingsacties in. Uiterlijk per 30 april van elk jaar legt zij **te dien einde** het Europees Parlement en de Raad een verslag voor met **bijzonderheden** van de mijnbestrijdingsacties van de Gemeenschap in het voorgaande jaar, **met inbegrip van financiële bijzonderheden.** Ook evalueert zij de tenuitvoerlegging van deze verordening. **De Commissie ziet erop toe dat dit verslag ook voor de burger beschikbaar is.**

Motivering:

Aangezien openbare informatie over mijnbestrijdingsacties van de EU zeldzaam en onsamenvattend is geweest, moet het Europees Parlement aandringen op een gedetailleerd verslag dat algemeen toegankelijk is.